

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

JAN KALIBA

S MIKROFONEM ZA TRUMPDEM

KVĚTEN 2017 | ZDARMA

172204

MLÁDEŽ JARNÍ FESTIVALY PRO
DĚTI ZA ÚČASTI PFS

LEGENDA SMUTNÉ SPOJENÍ
JAKUBCE S RAJTORALEM

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská

str. 2-5

ROZHOVOR

FOTBALISTA S MIKROFONEM
JAN KALIBA

str. 6-7

MLÁDEŽ

FINALISTÉ DFP 2017
NA LIGOVÉM UTKÁNÍ

str. 14-15

LEGENDA

FRANTIŠEK JAKUBEC:
DVOJKA NA BEKU

TÉMA

str. 8-10

KDYŽ MÁ ROZHODČÍ KOMUNIKÁTOR

MLÁDEŽ

str. 11

JARNÍ FESTIVALY ZA ÚČASTI PFS

EXTRA

str. 12

ALL STARS CUP 2017

MLÁDEŽ

str. 16-17

TALENT RUDOLF BREJCHA

PODPORA

str. 18-19

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL IX.

TRÉNINK

str. 20-21

DŮLEŽITÁ ROLE BRANKÁŘE

HISTORIE

str. 22-23

O CHMURNÉM REPREZENTAČNÍM JARU

KLUB

str. 24-25

TJ SOKOL LOCHKOV

CIVIL

str. 26-27

PETR VŠETEČKA Z „KOLENOVRAT“

FOTO MĚSÍCE

str. 28

+ WEB PFS

Vážení příznivci,

to se nám to v domácím fotbalovém rybníce dějí věci, co? A nejen v něm... Ale to nechme bafuňářům a politikům, alespoň já tu nejsem od toho, abych cokoliv a kohokoliv soudil.

Raději se stejně jako každý rok zajdu podívat na tzv. dětské festivaly, které jsou plné sportu a kde má Pražský fotbalový svaz své stálé místo. Něco na jaře už proběhlo, ale ty zásadní akce se teprve uskuteční.

Ratolest Fest na Náplavce i Kašpárkohaní v Letenských sadech jsou dokonalou možností přiblížit dětem svět sportu, a to v odvětvích, o nichž absolutně netušily, že existují. A k tomu fotbal jako styčný bod – to zkrátka funguje. Tak co, necháte se nalákat i vy? Prostory PFS budou tradičně plné zábavy, proto dlouho neváhejte...

Ať běží vše podle plánu!

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VIII. – KVĚTEN | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jiřík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805-2541

| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jiřík ml.

ROZHOVOR

ČAFKA MEZI MRAKODRAPY

JAN KALIBA SEHRÁL ZA ČAFC V DOSPĚLÉ KATEGORII PŘES 300 ZÁPASŮ. OD PODZIMU UŽ DALŠÍ PŘIBÝVAT NEBUDOU – KVŮLI VELKÉ PRACOVNÍ VÝZVĚ V AMERICĚ

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, PAVEL JIŘÍK ST., PAVEL JIŘÍK ML.

Možná si to ani neuvědomujete, ale jeho hlas vám léta zní v autě při cestách nejen za fotbal: obránce Čafky JAN KALIBA býval sportovním reportérem Českého rozhlasu. Fotbal ale vymění za prestižní a vysněné rozhlasové angažmá: od října se stane zpravodajem v USA. Fotbalovou ligu v Česku a záběhlý areál ČAFC, kde hraje Pražská teplárenská přebor, nahradí Washington a reportáže nejen o americkém prezidentovi Donaldu Trumpovi.

■ **Začneme malým americkým kvízem. Kolik států má Amerika?** Padesát a jeden federální distrikt Washington D. C., kde budu bydlet.

■ **Co znamená zkratka D. C. za Washingtonem?**

District of Columbia.

■ **Jaký je aktuální kurs dolaru?** Pětadvacet korun. Zrovna jsem si zřizoval devizový účet.

■ **Kurs byl pár hodin před rozhovorem 24,85 Kč, takže jste obstál. Zdá se, že jste na Ameriku připravený. Stěhování za práci do USA zní skvěle, ale asi s tím bude spojená i spousta starostí. Prozradte, co takový přesun obnáší?**

Spoustu byrokracie. Jelikož není Amerika v Evropské unii, je toho opravdu hodně a ještě to na sebe navazuje. Je to kolečko, do kterého nemůžete nastoupit. Musíte najít skulinu. Abyste mohl získat bydlení, chtějí po vás účet v bance, ale abyste měl účet v bance, potřebujete důkaz o tom, že jste trvalý rezident a někde bydlíte... Takových věcí je třeba osm a v důkazním řízení jedna vylučuje druhou. (usmívá se)

■ **A vy jste našel skulinu, jak do tohoto kolečka proniknout?**

Tu teď budu hledat, do Ameriky jedu během května. Všechno začíná telefonním číslem, to prý u úřadů pomáhá. Pak je potřeba mít social security number card – číslo sociálního

pojištění, bez kterého vám nedají permanentní novinářskou akreditaci, nájemní smlouvu, řidičák, nic. Na sociálním pojištění ještě musíte dokázat, že to číslo ještě nemáte, doká-

Dlouholetá opora Čafky v akci.

zat, že jste v Americe nikdy nežil. To abych si vzal vysvědčení od první třídy. Ještě mě můžou na místě překvapit, že jsem něco zapomněl, ať se pro to vrátím. (usmívá se)

■ **Rozhlas vás nějak podporuje, nebo je všechno zařizování pouze a jen na vás?**

Jsem v kontaktu s paní z rozhlasu, která všechno řeší po ekonomické stránce. Dost věcí si musím vyřídit

sám na místě. Nám se s manželkou ještě narodí v srpnu dítě a největší problém je v Americe zdravotní pojištění. To je hrozně drahé, ale také nikdo neví, jak to s ním bude, protože sice zatím neprošlo zrušení „Obama-care“, ale je možné, že prezident Trump nepustí federální peníze do různých programů a zdravotní pojišťovny nevědí, s jakým budgetem mohou pracovat.

■ **Koukám, že jste se ze sportu přeorientoval na Ameriku velice rychle.**

už byla řeč, musím se také rozhlížet, kde budu bydlet, protože byt po současné zpravodajce převzít nemůžu. Musím si najít jiný, který odpovídá tabulkám.

■ **Máte s těmito zkušenostmi větší pochopení pro fotbalisty? Když přestupují do zahraničí, neustále mluví o tom, kolik toho musejí zařídít, což někdy zní směšně, ale vy to teď možná vidíte jinak, ne?**

Tohle srovnání mě ještě nenapadlo, ale fotbalisté mají asi trochu jiný servis než já. Ale nestěžuju si. Takhle jsem to chtěl.

■ **Dá se váš přesun přirovnat k velkému fotbalovému přestupu z české do anglické ligy? Ve vaší branži asi víc než zpravodaj v USA není, ne?**

Není to jako přestup z Čafky do Realu Madrid, ale cítím, že je to proražený skleněný strop. Jako člen redakce sportu jsem vyhrál výběrové řízení na zpravodaje do Ameriky. To bych si před třemi roky asi neřekl. I když tendenci vyjet za rozhlas do ciziny jsem měl. Hlásil jsem se do Brazílie, což je pro mě taková srdcovka. Tam by to byly pěkné, barevné reportáže. Brazílie mě nadchla, byl jsem v ní několikrát, ale nevyšlo to. V Americe je to větší závazek, protože o ní každý všechno ví, americká politika je velmi sledovaná a důležitá téma.

■ **Nejste z toho nervózní? Nemáte strach?**

V době Donalda Trumpa se dějí různé věci a člověk se nenudí. Kdyby v Bílém domě byla Hillary Clintonová, jelo by to asi v očekávaných kolejích. Neříkám, že je dobře nebo špatně, že je tam právě Trump, ale o americkou

V A-týmu ČAFC odehrál Jan Kaliba přes 300 zápasů.

politiky se kvůli němu zajímají i lidé, kteří by se jí jinak ani nedotkli. Je to důležité téma, atraktivní o to víc tím, jak je Trump nepředvídatelný. Rádio budou zprávy o něm víc zajímat, takže mi asi zbude méně času na autentické věci z terénu, kvůli kterým jsem taky do Ameriky vyslaný. To bude věčný souboj.

■ **Podle čeho se vybírají témata? A kdo je vlastně vybírá?**

Když se stane událost, u níž rozeznám, že je zajímavá, tak by měl být člověk iniciativní, nečekat na povel z Prahy a vyrazit. Dám příklad, který se stal mé předchůdkyni: v Česku bude noc a v Kalifornii může hrozit, že se protrhne přehrada, která by mohla zaplavit domovy milionů lidí. Pak bych tam měl asi okamžitě vyjet a nečekat, až vás k tomu vyzvou z Prahy po ranní poradě. Čekat ve Washingtonu na to, až se dostanu k Trumpovi, by asi nemělo smysl. K němu se asi neprobojuju.

■ **Ne?**

Uvidíme. Z tiskových mítnků nedávno vyhnal redakci CNN a další velká média, tak je tam možná pro Český rozhlas místo volné. (usmívá se)

■ **Kolik zpráv měsíčně musíte dodat?**

Jsou na to nějaké tabulky, ale tohle se podle mě úplně tabulkami měřit nedá. Současná zpravodajka Lenka Kabrhelová produkuje zprávy denně. Není žádný limit, asi jen to, co člověk fyzicky zvládne.

■ **To pro rodinu nezní úplně dobře...**

Pokud nebude člověk natáčet právě někde v Kalifornii, tak budu mít kancelář doma. Musím mít v bytě jasně vymezený prostor pro práci. Je

šance, že dítě uvidím víc, než kdybych v Praze jezdil na služby do rádia.

■ **Na jak dlouho do Ameriky vyrazíte?**

Na dva plus dva roky.

■ **Takže s opcí?**

(směje se) Ano, tak nějak. Pokud nezjistí, že jsem marný, měl by se po dvou letech pobyt prodloužit o další dva roky.

■ **Co na to všechno říká manželka?**

Manželka v Americe dva roky žila, pracuje také v rozhlase a začínala právě

nější. Do New Yorku je to jen tři hodiny vlakem, to se dá.

■ **Rozmlouval vám někdo americké angažmá?**

Já to nikde moc neříkal, oznamoval jsem to, až bylo rozhodnuto. Někteří lidé mi říkali, že jsme s manželkou šílenci, protože je tam drsný časový posun. Nejvíc toho z rádia chtějí, když byste měl jít spát a pozdě v noci. To mi ale jako bývalému sportovnímu novináři nedělá problém. Bude to trochu cesta do neznáma,

■ **pro žurnalisty do 33 let, kterou jste v roce 2014 získal?**

Byl to tenkrát slabý ročník. (usmívá se) Ne, cením si toho, ale zase to nepřeceňuji. Neoháním se tím a nemyslím si, že by mi to nějak výrazně pomáhalo.

■ **Tenkrát jste porotu oslovil mimořádnou schopností hledat v životech sportovců lidský rozměr. Dá se tenhle přesah udržet i ve zpravodajství z Ameriky?**

Na tom je to založené. Na fotbale mě bavilo hledat silné příběhy, které jsem pak zkoušel srozumitelně podat lidem, které třeba fotbal nezajímá. Stejně to bude i teď: moje příspěvky by měly být srozumitelné i pro ty, co neřeší americkou politiku, která má pro nás ale velký význam. Je důležité, jak se Amerika postaví k Rusku, jak k NATO, jak k Severní Koreji. Spojené státy jsou studnice příběhů a zajímavých věcí. Já je musím umět vytáhnout a předat.

■ **Jak moc budete referovat o sportu?**

Samozřejmě mi sport bude vždycky blízký, tíhnu k němu automaticky. Pokud basketbalista Tomáš Satoranský zůstane ve Washingtonu, budu ho mít za bukem. Ale musím být opatrný, aby mi někdo neomlátil o hlavu, že dělám z poloviny sport. V tom se budu hlídat. Sport můžu dělat tak z deseti procent – a to je myslím horní hranice.

■ **Jak těžké pro vás bude oprosit se od osobních názorů na politiku?**

To je klíčové, zejména Český rozhlas není od toho, aby říkal, kdo je ten dobrý, kdo je ten špatný. Fotbal mi k tomu pomůže.

Honza při práci a tedy s mikrofómem Radiožurnálu.

v zahraniční redakci, kam jsem teď nastoupil. Je z toho všeho nadšená.

■ **Stěhujete se do velké Ameriky, ale Washington má oproti Praze jen polovinu obyvatel. Jak vám to vyhovuje?**

Ve Washingtonu jsou různé instituce, univerzity, když člověk potřebuje něco pracovního, je to nejlepší místo, kde se dá být. A také bude asi příjemnější na život. Méně lidí, bude to vzduš-

ale snažím se na to být mentálně připravený. Investoval jsem do toho čas a snahu, po večerech jsem si četl o americké historii a reáliích, abych byl připravený. Šel jsem za tím. Nejdou do Ameriky s naivním nadšením, ale možná zjistím, že to z mé strany naivní bylo a ve skutečnosti je to morder. (směje se)

■ **Dodává vám sebevědomí i Novinářská křepelka, což je cena**

Jak bude vypadat obrana týmu ze Záběhlíc bez Kaliby?

Můžete si být jistí, že si šálu milovaného týmu zabalí na plánovanou cestu do USA.

„Před pěti lety by se mi asi odcházel hůř. Ale nikdy jsem nepatřil k těm, bez kterých by se Čafka nemohla obejít.“

■ Jak přesně?

Protože prakticky všichni sportovní novináři se dostali ke své práci tak, že se zajímali o sport, fandili nějakému týmu. V práci to ale poté musíte potlačit. Mám v tomhle dobrou školu a dokázal jsem to jak za mikrofonem, tak v soukromí.

■ Jak se těšíte na americký styl života?

Nejsem fanoušek americké kultury, takže tam nejedu s nadšením, že budu propagovat americký styl života, požívání popcornu a hamburgerů. Český chleba mi bude chybět, ale než jsem se dal na žurnalistiku, inklinoval jsem ke kulturní antropologii. I z tohoto pohledu je Amerika pro mě zajímavá. Beru jako skvělou zkušenost nastoupit do toho všeho.

■ Hráte ve vašem rozhodování nějakou roli i fotbal?

V prosinci mi bude 34 let, před pěti lety by se mi asi odcházel hůř. Ale nikdy jsem nepatřil k těm, bez kterých by se Čafka nemohla obejít.

■ Jak těžké bude ČAFC opustit? Za tenhle klub hrajete odmalička.

Nemám pocit, že Čafku opouštím. Víím, že se zase vrátím, beru to jen jako takovou životní odbočku. Doufám, že ve Washingtonu najdu nějaké Hispánce, kteří chodí hrát fotbal, přidám se k nim a ještě se zdokonalím ve španělštině. To je jedna z mých naivních představ. Ale přiznávám, že mi na Čafce hodně záleží. Naše rodina je v klubu 75 let, chodil jsem tam v době, kdy jsem ještě neviděl přes klandr, vlastně jsem tam jezdil už v kočárku. Hrál tam děda, táta se střejdou, pak já s bráchou. Jsme s Čafkou hodně spjatí.

■ Ano, váš otec dělá na ČAFC sportovního manažera, bratr příležitostně kapitána A-týmu. A vy teď můžete šířit slávu klubu za mořem. Budete to dělat?

Jasně, Čafka mezi mrakodrapy. (usmívá se) Ve Washingtonu sice nejsou, ale k Dukle mezi mrakodrapy má Čafka přímou linku přes Josefa Jelínka, který vyrostl na sta-

rém hřišti Čafky. I tohle mě na Čafce baví: můžu si sáhnout na historii, má velký přesah. Byla tady na začátku 20. století, kdy se u nás formoval fotbal, ale také se potkáte s člověkem, který hrál s vaším tátou a zároveň proti Pelému. Pak přijde k nám, dá si pivo, párek a vypráví. Pan Jelínek zažil Otu Pavla a slavný výjezd Dukly do Ameriky. Slyšel jsem od něj historky, jak se jim tam Ota Pavel na dva dny ztratil a oni ho pak objevili v herně, kde třicet let předtím řádl Al Capone a on tam čerpal inspiraci. Asi ne-

budu do rozhlasu vyrábět příspěvky o Čafce, ale pokud potkám tu partu Hispánců, tak třeba založíme klub ČAFC Washington. (usmívá se)

■ Jak na váš odchod po letech reagovala kabina?

Nejsem typ, že bych to nějak veřejně říkal a hlásil. Pár lidí to ví, trenér to ví samozřejmě taky. Hned měl v žertu narážky, že na Čafku kašlu a Washington je mi přednější. Pro něj je to minus jeden kus. Ten kus, co byl patnáct let k dispozici, nikdy to na něm nestálo, ale vždycky byl po ruce. Teď už nebude.

■ Jste na sebe docela přísný. Vždyt jste za ČAFC v A-týmu sehrál víc než 300 mistrovských zápasů...

... A dal jsem deset gólů, to je krásné, ne? (směje se) Jeden byl v I. A třídě, zbylých devět v přeboru. Táta vede precizní statistiky, až jsem byl překvapený, kolik jsem toho odehrál. A na jaře 2011 jsem dal dokonce tři góly, u mě nevdané!

■ V té sezoně jste dostal také třináct žlutých karet. To jste ty góly tak divoce slavil?

Přesně tak, tričko muselo jít dolů... Ne, vážně. Po příchodu z dorostu mě naučili hrát trochu od podlahy, tenkrát to přebor taky docela vyžadoval. (usmívá se)

■ Když se bavíme o třech stech zápasech za ČAFC: cítíte nějakou nostalgii?

Vidím před sebou letopočty, třeba 2002, to skoro někteří dnešní soupeři ještě nežili. Tak jsem si říkal, že už je načase někam odjet. I když byly dvě sezony v I. A třídě, třístovka je pěkné kulaté číslo. Aspoň nemusím honit nějaké jubileum. Odehrál jsem za áčko dokonce víc mistráku než táta, ale v jeho dobách byla jiná konkurence a hrála se divize. Celkově ho nedoženu, protože má skoro tisíc zápasů. Já se půlročním hostováním v PSK Union dostal přes pět set utkání v mužské kategorii.

■ Vědí vaši protihráči, že na ně právě vy mluvíte z rádia?

Je velký rozdíl mezi rádiem a televizí. U rádia si to spousta lidí nespojí. Jsem typ, který se češe jednou za měsíc, takže mi to nevdá. Spíš mi to vyhovuje. Stává se mi, že to lidé vědí, že si toho všimnou, ale nic velkého.

■ Proč jste si vlastně vybral rádio? Z novinářských disciplín se mi zdá práce v něm nejtěžší.

Jako malý jsem v autě vždycky vášnivě poslouchal pořad S mikrofonem za fotbalem. Tenkrát to mělo velkou důležitost a já chtěl být za mikrofonem taky. Ale nikdy jsem neměl tendenci jít třeba do televize. Nemám to postavené tak, že by to pro mě

KDO JE JAN KALIBA

Univerzální obránce pokračuje v rodinné tradici a je věrný barvám ČAFC Praha – stejně jako jeho předci. Za klub ze Záběhlíc hraje 33letý Kaliba odmalička, jen půl roku hostoval v PSK Union Strašnice, jinak Čafku nikdy neopustil. Stane se tak až na podzim tohoto roku, kdy se vydá za velkou pracovní výzvu. Letitý sportovní zpravodaj Českého rozhlasu vyhrál výběrové řízení a v dalších čtyřech letech by měl pro veřejnoprávní stanici přinášet reportáže z Ameriky. Základnu bude mít absolvent žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy ve Washingtonu. „Snad tam potkám nějakou partu Hispánců, se kterými si budu moct zahrát fotbal a ještě se zlepším ve španělštině,“ doufá Kaliba, který před třemi lety při oslavách 115 let od založení ČAFC dojednal přátelský dvojzápas (v Praze a Londýně) s Civil Service FC, což je nejstarší amatérský oddíl světa a jediný stále existující zakládající klub anglické Fotbalové asociace. Při této příležitosti Kaliba vyrobil i speciální ročenku.

Rodinný klan Kalibových

„Celé fotbalové mistrovství světa v Brazílii bylo parádní. Jet třeba za holičem, který v Santosu stříhal Pelého, to byla nádhera.“

byl další krok, další vývojový stupeň. Vyhovuje mi, že jsem skrytý. V rádiu člověk musí být na místě. Do novin se dá hodně věcí našlehat od stolu, televize nakoupí obrázky, ale základ novinářské práce – být tam, kde se něco děje – v rádiu neobelžete. Je to těžké, ale krásné.

■ Nebude vám chybět komentování fotbalu?

V momentě, kdy člověk jde na post zpravodaje do USA, o tomhle nepřemýšlí. Komentování fotbalu mě hodně

bavilo, i proto, že když hrála reprezentace a my vysílali živě, neutlumilo to poslechovost a mělo to velký dosah. Komentoval jsem třeba finále mistrovství světa na legendárním stadionu Maracanã v Rio – to má váhu. Tenhle žánr mi bude chybět, ale do popředí budou vystupovat zase jiné žánry.

■ Bylo finále mistrovství světa ve vaší milované Brazílii vaším novinářským vrcholem?

Ještě mi chybělo, aby do finále postoupili Brazilci, ale byli marní.

O zlato hrála Argentina, takže to i tak mělo štávu, protože se všudepřítomní Argentinci se sedmi zdviženými prsty vysmívali domácím Brazilcům, že dostali v semifinále od Německa sedm gólů. Nenáviděný rival hrál finále mistrovství světa v jejich fotbalovém chrámu a Brazilci zalézali do děr. Celé to mistrovství bylo parádní. Člověk nebyl uvázaný u českého týmu, reportáže tam ležely na ulici. Stačilo je sebrat. Jet třeba za holičem, který v Santosu

stříhal Pelého, to byla nádhera. Pokud bych měl vybrat jednu top akci, tak to byla právě tahle.

■ A co chystáte z Ameriky? Máte téma, o kterém víte, že ho prostě v každém případě musíte udělat?

Abych teď neinspiroval ostatní... Ale třeba příští rok máme výročí 100 let od založení našeho státu. Byl pán, který to vymyslel a zařídil během svého půlročního dobrodružství v Americe. Ty reportáže s tímhle budou souviset. (usmívá se)

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

TISÍCE POLOŽEK
za internetové ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé odbavení

REKLAMACE DO 30 DNÍ
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

MLÁDEŽ

ODMĚNA PRO FINALISTY

NEJLEPŠÍ TÝMY Z DĚTSKÉHO FOTBALOVÉHO POHÁRU SE OPĚT PŘEDSTAVILY BĚHEM MALÉHO DERBY

TEXT: PFS FOTO: SK SLAVIA PRAHA

Bývá již tradicí, že jednou z odměn finalistů Dětského fotbalového poháru je nástup s hráči před ligovým utkáním a odvetný zápas o poločasové přestávce. Vítězové letošního ročníku ze ZŠ Vinoř a hráči druhého nejlepšího celku turnaje ze ZŠ Nebušice se tak stali důležitými postavami malého pražského derby.

V dresech se lvíčkem Bruncvíkem na hrudi, které první dva celky DFP 2017 obdržely od Pražského fotbalového svazu za účast ve finále, dopro-

vodili finalisté prvotní hráče Slavie a Dukly k nástupu před důležitým utkáním nejvyšší soutěže mužů, a to dokonce i před televizními kamerami

a v přímém televizním přenosu. Téměř po dvou měsících od finále sedmého ročníku Dětského fotbalového poháru pak proběhlo i odvetné utkání mezi vítězem a poraženým finalistou. Ale nebyla to ledajaká odvěta. Repríza finále totiž proběhla právě o poločasové přestávce ligového utkání mezi Slavií a Duklou na pařitu stadionu v Edenu. Čtrnáct tisíc diváků tak

mohlo zhlédnout souboj dvou základních škol, které jsou těmi nejlepšími v Praze! Vinořští svůj triumf potvrdili, když dokázali zvítězit poměrem 2:0. O výsledek však toho sobotního večera vůbec nikomu nešlo. Podstatný byl jedinečný zážitek z odměny, kterou si oba celky za své výkony v tradičním turnaji Pražského fotbalového svazu rozhodně zasloužily. ▶▶

Zahrát si jako capart v Edenu, to má styl.

Nástup a pak boj. Odměna pro finalisty Dětského fotbalového poháru 2017 se povedla.

T É M A

HALÓ, TADY ASISTENT!

PRAŽSKÝ ROZHODČÍ RICHARD HLAVÁČ SI ZAKOUPIL SADU KOMUNIKÁTORŮ, KTERÉ MAJÍ POMÁHAT SUDÍM PŘI ROZHODOVÁNÍ. S KOLEGY UŽ JE NĚKOLIKRÁT POUŽIL V SOUTĚŽÍCH PFS

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV

Už i v pražských fotbalových soutěžích rozhodčí používají komunikátory, jak je to běžné na nejvyšší úrovni. Není to ale celoplošná novinka. Komunikátory se v Praze zatím objevily v několika zápasech na zkoušku – a to hlavně díky rozhodčímu RICHARDU HLAVÁČOVI, který si krabičku s mikrofonem koupil za své peníze. „A rychle se přidali i další kolegové,“ usmívá se Hlaváč.

■ Kdy vás napadlo, že si pořídíte komunikátor?

Pískám už od roku 2000, mám v řadách rozhodčích přátele i v lize, kde se komunikátory používají. Tak jsem si řekl, že bych to mohl zkusit taky. U přípacích praporků se někdy během utkání stalo, že došla baterka, to se pak člověk mohl upípat k smrti a hlavní si ničeho nevšiml. Komunikátory by mohly být něco lepšího, napadlo mě. Sledoval jsem ceny, na českém trhu jsou docela drahé, tak jsem našel komunikátory, které se používají zejména v Americe,

a pořídil si dárek k Vánocům za 12 tisíc korun. Jsou to univerzální bluetooth komunikátory, které používají primárně motorkáři, ale tahle sada je upravená pro rozhodčí. Díky bluetooth můžete propojit neomezený počet lidí.

■ Konzultoval jste ten nákup s někým z komise rozhodčích?

Nekonzultoval. Nové vydání pravidel fotbalu říká, že rozhodčí může používat komunikační zařízení. To ve starších verzích nebylo, takže mi to nikdo nemůže zakázat. (usmívá se) Popravdě jsem se při prvním použití trochu sty-

děl. Víme, jak to funguje. Člověk udělá chybu a už slyší: Hlavně že máte komunikátory a neumíte pískat. První utkání s komunikátory bylo Nebušice – Přední Kopanina B v I. B třídě. Volal jsem hlavnímu rozhodčímu toho zápasu Jirkovi Rakovi, že je vezmu, a trochu si z toho dělal srandu. On mě přemluvil, ať je opravdu přinesu, že to vyzkoušíme. Byl tam s námi ještě Milan Jandus. Tomu se do toho moc nechtělo, ale během utkání ho bavilo nejvíce si přes komunikátory povídat. (směje se)

■ Zkusili jste si zařízení aspoň při rozcvičce, nebo jste je použili „z voleje“?

Bez zkoušení by to možná byl trochu risk. Prvních patnáct minut nám trvalo, než jsme si zvykli, že máme něco v uchu. Člověk se taky musí naučit, co a kdy říkat, aby nemátl hlavního roz-

hodčího. První poločas byl rozkoukávací, druhý už na dobré úrovni. Byl tam třeba chumel hráčů, jeden měl dostat žlutou kartu a Jirka Rak nevěděl, který to byl. Nemusel nikam běhat, zeptal se a já mu hned pomohl. Nebyla tam žádná prodleva. Myslím, že si ani nikdo nevšiml, že ta karta byla udělená na poradu.

■ Od té doby máte komunikátory na každém utkání?

Beru si je vždycky, v tašce to moc místa nezabere, ne všichni kolegové je však chtějí používat. Třeba zmiňovaný Jirka Rak se ale pro ně nadchnul, hned si je ode mě půjčil na svůj další zápas a pak si je objednal taky. Stejně tak Jirka Kalcovský. Moje komunikátory se objevily i v přeborovém zápase Motorlet B – ČAFC, kde pískal jako hlavní Erik Hlaváček. Pak jsem je měl na utkání Štěrboholy – Kunratice a po 40 minutách ▶

To je on – opěvovaný komunikátor.

Tenhle set dokáže rozhodčím usnadnit práci. I v přeboru.

došla baterka. Aspoň už vím, že nabitě vydrží zhruba tři a půl zápasu.

■ **Jaké jste měl ohlasy od hráčů?**

V Nebušicích je malé hřiště, tak když jsme něco řešili, hráči se otáčeli, protože nejsou zvyklí, že by rozhodčí během zápasů takhle mezi sebou mluvili. I oni si na to chvíli zvykali. Na téhle úrovni mají komunikátory podle mě větší smysl než v lize. Pískal jsem dřív třeba přípravné zápasy Slavie – a tam už jsou hráči lépe technicky vybaveni, je tam méně kontaktů, střetů, nejasných situací. Jistě se najdou i ty sporné, ale je jich řádově méně. Tady jsou takové přestupky, které vycházejí z určité neohrabanosti. Je jasné, že liga je násobně sledovanější, ale velký užitek je podle mě právě v nižších soutěžích. Jenže tady zase chybějí peníze. Bylo by fajn, kdyby třeba v Praze byla aspoň jedna

sada, která by se dávala rozhodčím na vypjaté zápasy. Při ceně 12 tisíc korun za jednu by to neměl být neřešitelný problém. Já osobně bych tohle upřednostnil třeba před označovacími spreji, které se v Praze používají. Dokázal bych si představit nějakou formu dotací, že by si je rozhodčí mohli pořídit dobrovolně a dostávali od svazu nějaký příspěvek. Mohlo by to pomoci.

■ **Jak velký je rozdíl, když jste komunikátor měl jako asistent a poté jako hlavní rozhodčí?**

Na lajně je to asi trochu lehčí, komunikace by měla probíhat od asistenta k hlavnímu. Důležité je předem se domluvit, co se bude přes komunikátory řešit, co se může říkat. Stalo se, že hlavního jednou zmlátlo, když mu jeden z asistentů začal něco říkat. Komunikátory mohou hodně pomoci,

ale nepomáhají ve chvíli, kdy si chce člověk až moc povídat. (usmívá se)

■ **A když dojdou baterky, jak se to stalo vám? Není pak problém přehodit zpátky?**

Dobré je to, že když dojdou baterky, poznáte to snadno – nic neslyšíte. U těch praporků to bylo horší, tam nevíte, jestli fungují. Pak se musí automaticky přepnout na model spolupráce bez komunikátorů. I v pravidlech je jasné uvedené, že by se rozhodčí neměli plně spoléhat na techniku a měly by fungovat i standardní principy spolupráce. Bez toho to nejde ani s komunikátory.

■ **Jaká je vlastně citlivost mikrofonů?**

Báli jsme se, že když hlavní pískne do píšťalky, tak asistenti ohluchnou. (směje se) Ale je to slyšet jen z dále. V tomhle problému není.

■ **Co říkáte na to, že se z vás stal průkopník komunikátorů mezi rozhodčími v Praze?**

Kdybch něco udělal, tak dobře, ale to si člověk jen něco koupí a hned je díky tomu „slavný“. (směje se)

■ **Jaké máte s komunikátory rozhodcovské ambice?**

Já si dal od pískání před několika lety na chvíli pauzu. Mám stavební firmu, k tomu rodina, bylo toho moc. Když jsem se vrátil, dal mě šéf rozhodčích pan Ulrich na rozpískání do I.B třídy, teď jsem v I.A třídě. Je mi 31 let, neříkám, že mám nějaké velké ambice, ale kouknout se zase do přeboru, to bych rád. Kdyby se mi povedlo podívat se do divize, tak bych si splnil takový svůj střednědobý cíl. Výš už ne. Od toho tady jsou mladší. ➔

Richard Hlaváč

OČIMA JIŘÍHO ULRICHA předsedy Komise rozhodčích Pražského fotbalového svazu

„Vítám jakoukoliv iniciativu rozhodčích, která směřuje ke zkvalitnění jejich práce. Na mezinárodní úrovni i v naší první a druhé lize se s nimi setkávám již několik let. Ve funkci delegáta hodnotím nejen správnost rozhodnutí rozhodčích, ale i jejich spolupráci. Je nutno přesně stanovit, kdo vlastně ono rozhodnutí – které pak hlavní rozhodčí prezentuje – učinil. Byl to rozhodčí nebo jeho asistent, brankový rozhodčí nebo dokonce čtvrtý rozhodčí? Tím pádem se nabízí další otázka – kdo za takové rozhodnutí vlastně zodpovídá? Odpovědnost za každé z nich je totiž klíčová a je jedním ze základních stavebních kamenů kvalitního rozhodování. Těmito

otázkami je otevřen obrovský prostor k úvahám i diskusi. Ale zpět k iniciativě kolegů Hlaváče a Raka, již skutečně vítám. Zkušeností s komunikátory se nepochybně rozšíří obzory našich rozhodčích, nároky na spolupráci dostanou další rozměr. Současně by měly iniciovat i širší zapojení asistentů do procesu aktivního řízení utkání. Všichni rozhodčí by si měli uvědomit, že i v utkáních bez komunikátorů by se asistenti měli podílet na řízení utkání aktivněji. Asistenti by si měli osvojit schopnost pomoci s řešením herních situací, o kterých mají lepší přehled než rozhodčí. Třeba při identifikaci provinivšího se hráče, určení místa přestupku nebo pokud by hlavní rozhodčí zapomněl udělit druhou žlutou a následně červenou kartu. Za určitých okolností dokonce i v případech

evidentně chybného rozhodnutí rozhodčího. Vývoj rozhodcovství to jednoznačně žádá. V soutěžích PFS je použití komunikátorů zatím zcela výjimečné a je výsledkem osobní iniciativy některých našich kolegů. Vybavit všechny – byť třeba jen přeborové – rozhodčí elektronickými komunikátory není v silách PFS. A je otázka, zda to opravdu chceme. Aby se rozhodčí stal skutečným rozhodčím, aby se naučil základům řemesla, musí se v první řadě naučit komunikovat v průběhu utkání za pomoci tradičních dorozumivacích prostředků. Bez toho se neobejde ani později, kdy by měl k dispozici komunikátory. Těmi nejdůležitějšími dorozumivacími prostředky jsou praporečky asistentů, pomocná gesta volnou rukou a bodylanguage – tedy

řeč těla. Pravidla však přímo předepisují i signály vyjádřené pohybem asistenta podél pomezí čáry či dokonce jen jeho postojem. V odůvodněných případech může asistent rozhodčího přivolat a dát mu potřebnou informaci i verbálně. Dle mého názoru jsou to prostředky, které na krajské úrovni plně dostačují. Pípací praporečky nebo dokonce zmíněné elektronické komunikátory jsou poměrně nákladnou nadstavbou, ke které rozhodčí dospějí postupem do vyšších soutěží. Rozhodování s komunikátory přináší klady i zápory. Zatím dávám přednost tomu, aby se rozhodčí dobře naučili své práci za použití tradičních prostředků, a teprve na těchto základech dále stavěli. Přitom si uvědomuji, že vývoj nepochybně přinese další poznatky i možnosti.“

Na jiný druh komunikace si museli rozhodčí chvíli zvykat...

...i Richard jako průkopník modernizace.

www.ratolestfest.cz

NEJLEPŠÍ DEN PRO RODINU U ŘEKY

Ratolest Fest

přes 100 malých i velkých zážitků 9-19h

sobota 27. května
náplavky Rašínova a Hořejšího nábřeží

Parking Čišeřská louka s přívozem na náplavky

Ratolest Fest je bráněn na své partnerství:

Ustup zdarma

MLÁDEŽ

PRAHA BUDE OPĚT MĚSTEM FOTBALU!

JARNÍ FESTIVALY ZA ÚČASTI PFS JSOU ZDE

Květen není pouze měsícem náborů. V květnu a následně i červnu se na území Prahy už tradičně konají také dětské a sportovní festivaly, na kterých Pražský fotbalový svaz v rámci projektu Praha město fotbalu rozhodně nemůže chybět.

Představit fotbal v trochu jiné podobě, než jaký ho běžně známe, poradit rodičům, do jakého klubu mohou přihlásit své dítě, nebo si jenom společně užít chvíli plné fotbalové zábavy – to vše bude možné na stanovištích PFS během dětských festivalů.

Prvním z nich, kde bylo možné potkat promo tým PFS, byl Move Fest v parku na Kampě, a to v neděli 21. května. Další akce nás ale teprve čekají. Následovat totiž bude Ratolest Fest na Náplavce v sobotu 27. května, kde stejně jako v loňském roce vyroste velká fotbalová aréna, ve které se

příchozím naskytne možnost zahrát si nejpoblárnější sport na světě na netradičním místě na břehu Vltavy a s exkluzivním výhledem na Pražský hrad. Poslední květnový den navštíví promo tým Pražského fotbalového svazu Střečský ostrov, na němž

proběhne akce Den dětí MČ Praha 1. A jediným červnovým festivalem bude tradiční Kašpárkohraní v Letenských sadech, které proběhne v neděli jedenáctého. Navštivte tyto festivaly a užijte si s námi radost ze sportu. Praha, to je město fotbalu. A fotbal, ten nás baví! ■

POŘADÁ RIFF RAFF VE SPOLUPRÁCI S MAGISTRÁTEM HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY A MĚSTSKOU ČÁSTÍ PRAHA 7

KASPÁRKOHRANI

RODINNÝ FESTIVAL / HUDBA / DIVADLO / HRY

TOMÁŠ KLUS
KASPÁREK V ROHLÍKU
MIXLE V PIKSLÉ největší hity ze školkových let v podání MÁRDIHO (VYPSANÁ FIXA)
TEATR NOVOGO FRONTA s představením pro děti **JUNGLE JOKE**
SQUADRA SUA s hasičskou groteskou **BOMBÉROS** a další

NEJVĚTŠÍ RODINNÝ FESTIVAL V ČR!!

FOTBAL • RUGBY • BASEBALL • SOFTBALL • BOX • JÍZDA NA KONI • GOLF
BOJOVÉ SPORTY • ADRENALINOVÉ EXHIBICE A MNOHO DALŠÍHO
BUBLINOVÝ WORKSHOP, UMĚLECKÉ A KREATIVNÍ DILNY

VSTUP ZDARMA / FREE ENTRANCE
LETENSKÉ SADY, PRAHA 7

NEDELE 11. 6. 2017 / 12:00 – 19:00 HOD
AREÁL OTEVŘEN OD 11:00 HOD!
WWW.KASPARKOHRANI.CZ ← CLICK! CLICK! CLICK! CLICK!

FESTIVAL SE KONÁ ZA KAŽDÉHO POČASÍ, V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNÉ POČASÍ, DEŠTNÍKY A PLÁŠTĚNKY S SEBOU!!!

RIFF RAFF
AGENCY

PRAHA 7

ŽENA A ŽIVOT

RADIO 1
KISS
Country
BEAT
radio

EXTRA

ALL STARS CUP 2017

LETOŠNÍ ROČNÍK TURNAJE U16 PROBĚHNE ZA ÚČASTI TŘÍ SUPERKLUBŮ

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV

All Stars Cup 2017 je za dveřmi. Elitní fotbalové týmy kategorie U16 se znovu objeví v Praze, aby zde během třetího červnového víkendu (16.–18. 6.) bojovaly o stříbrný ušatý pohár podobající se trofeji pro vítěze Ligy mistrů.

Paralela s nejprestižnější evropskou klubovou soutěží obsahuje jistou nadsázku, ale je nepochybné, že All Stars Cup je dnes už zavedená značka jednoho z nejlépe obsazených a nejuznávanějších juniorských turnajů na starém kontinentě. Skladba letošních účastníků to potvrzuje.

SLAVNÉ TRIO

Vůbec poprvé přijíždí hned trojice klubů, které patří do nejvybranější a nejbohatší fotbalové společnosti – Arsenal FC, Borussia Dortmund a Paris Saint-Germain. Je jistě zajímavé a o leccems vypovídající, že všechny

tři dříve „nedobytné“ kluby letos na nabídku pořadatelů kývly.

Ale to není vše. Spolu s nimi dorazí osvědčené firmy, které jsou vždy synonymem fotbalové kvality – mj. FC Porto, Atlético Madrid, FC Midtjylland, Altinordu Izmir, a tradičně i mimoevropští účastníci. Už po čtvrté k turnaji nastoupí Chivas Guadalajara, premiérovou účast zažije Avispa Fukuoka.

Méně slavnou, ale o to více sledovanou polovinu startovního pole tvoří tuzemské kluby. Mezi nimi je jediným nováčkem FC Vysočina Jihlava. Za zmínku stojí, že po šestileté pauze se

na All Stars Cup vrací pražská Sparta. I to dodává turnaji další dílek prestiže. Zvýšený zájem o turnaj už pořadatelé evidují kromě Pražského fotbalového svazu i ze strany Fotbalové asociace České republiky (FAČR), s níž se zintenzivnila vzájemná spolupráce a poskytnutí zásadní podpory celého projektu.

FINÁLE V ĎOLÍČKU

Stejně jako v minulých letech i letošní ročník počítá s pořadatelskou součin-

ností SK Slavia Praha a Bohemians Praha 1905. All Stars Cup se odehraje v areálu Slavie ve Vladivostocké ulici, závěrečné dva zápasy (o 3. místo a finále) se pak přesunou na stadion Bohemians v Ďolíčku.

A ještě jedna dobrá zpráva na závěr: poprvé v devítileté historii turnaje budou oba závěrečné zápasy o umístění (v neděli 18. 6. od 19.00, resp. 20.00 hod.) odvysílány přímým přenosem – na stanici O2 TV Sport!

ZÁKLADNÍ INFORMACE O ASC

Termín: 16. – 18. června 2017

Počet účastníků: 16

Místo konání: areály SK Slavia Praha a Bohemians Praha 1905

Timothy Fosu-Mensah se kdysi představil v Praze, nyní už je členem Manchesteru United.

KOUPELNY®

— ptáček —

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- Praha, Sykora Home: Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- Praha-Jinočany, Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- Praha-Podolí: Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- Praha-Uhřetěves: Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

Bohemians na prahu mistrovské sezony 1982–83: zleva Marčík, Ondra, Prokeš, Borovička, Čermák a Sloup, v popředí JAKUBEC, Příložný, Bičovský, Němec a Zelenský.

LEGENDA

FRANTIŠEK JAKUBEC: ČÍSLO 2 NA PRAVÉM BEKU

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

„Po návratu z vojny v Karlových Varech hrál nejprve za béčko. Nikdo ho moc neznal, všiml jsem si ho však při tréninku. Běhal po křídle a posílal do šestnáctky od postranní čáry centry. Napadlo mě, že tohle přece není klasický útočník, že by se určitě vyplatilo postavit ho na okraj obrany. Dal jsem mu šanci na zimním turnaji Tatry Smíchov - a on ji využil. Počínal si přesně tak, jak jsem si na tomhle postu představoval ofenzivního beka.“

Tak vzpomínal v knize Fotbal nemá logiku na vstup Františka Jakubce na velkou fotbalovou scénu jeho životní trenér Tomáš Pospíchal. Samotný příběh hráče, jemuž fanoušci říkávali Fanouš, logiku zprvu jako by neměl, ale nakonec získal.

Vesnický kluk – jehož ve Vyšehořovicích u Českého Brodu trénoval jeho vlastní táta a on se mu za to odměnil, když v jednom mači nastřílel Mochovským sedm gólů – se vlastně proměnil v dorostence ligového klubu pouze a jen díky dvěma nahodilým okolnos-

tem. Zprvė v rodné vsi tehdy dorost neměli a zadruhé ho učňovský poměr s maturitou přivedl do někdejšího vysočanského ČKD, jehož závod Elektrotechnika byl v té době patronem Bohemky. Fotbal měl moc rád. A hřiště v Podvinném mlýně (někdejší Slavoj VIII), kde od vršovického Ďolíčku přes celou Prahu trénovalo a většinou i hrálo zelenobílė béčko i dorost, dělily od tovární brány jen tři kratičké stanice tramvaje nebo chvilka procházky. A tak Franta doma v pracovní dny vstával ve čtvrt na pět, aby si před šestou orazil zaměstnaneckou kartu ve vyso-

čanské vrátnici. O víkendu by si mohl alespoň drobet přispat, jenže to zase vyrážel jen o maličko pozdějšími spoji k dorosteneckým zápasům...

UNIVERZÁL K POHLEDÁNÍ

Neoslňoval. Zato byl na něho spoleh. Uměl zabrat, v tréninku i v zápasech. A byl tmelem party. Vystřídál snad všechny posty v poli, ale nejčastěji hrával na pravém křídle. Z dorostu se posunul do divizního béčka. Bylo mu devatenáct, když ho Pospíchalův předchůdce „Mirek“ Musil zkusmo

Na snímku z vršovického ligového derby v Ďolíčku František Jakubec a Stanislav Levý asistují u zákroku gólmána Vladimíra Borovičky; v pozadí slávista Luboš Kubík.

Klokani ve znamení lva: zleva František Jakubec, Stanislav Levý a Zdeněk Prokeš.

Post: pravý obránce

Hráčská dráha: v žactvu Vyšehořovice v Českého Brodu, v dorostu 1971 Bohemians, 1974 B-mužstvo, 1975 vojna VTJ Karlovy Vary, 1977 znovu Bohemians B, 1978 I. liga, 1986 PAE Veröia (Řecko), 1987 Bellinzona (Švýcarsko), 1989 Bohemians (do roku 1990); později v regionálních soutěžích (a také v Amfoře)

Bilance v lize: 11 ročníků v letech 1977 až 1990, 260 zápasů, 17 gólů; mistrovský titul 1983

Mezistátní utkání: 25 v letech 1981 až 1984; účastník MS 1982 ve Španělsku

Další hráčské úspěchy: 1981 vítěz Čs. poháru, semifinalista Poháru UEFA 1982–83

Trenérské působení: 1990 Měchenice (hrající trenér), později 15 let ve Slavoji Podolí (trenér, posléze asistent); tvůrce systému fotbalových školček při školách v Praze 4, ve kterých pod jeho vedením hrálo fotbal na pět set dětí

František Jakubec, podle svých spoluhráčů poctivý dřívě a příkladný bojovník.

V březnovém čtvrtfinále Poháru UEFA 1982–83 s Dundee United (1:0) uniká falešné křídlo Jakubec podle pravé postranní čáry jednomu ze skotských obránců.

František Jakubec na mimofotbalovém snímku z vrcholu své slávy...

povolal do ligového kádru v Ďolíčku a vzal ho jako náhradníka k ligovému zápasu do Košic. Jenže to už měl Franta doma povolávací rozkaz.

Po vojně se pokorně vrátil do divizního béčka. A na jeho příští velké zápasy v Ďolíčku ale nepomyslel ani on sám, ani nikdo kolem. A mnoho nechybělo, aby to tak zůstalo, nebýt Pospíchalovy posedlosti fotbalem. Jak jen měl volnou chvíli, běhal po pražských hřištích, pozoroval a hledal. Frantu k Botiči přivedl už definitivně a dal tím jeho příběhu logiku úspěchu vykoupeného hektolitry potu.

PŘES GALEJE DO NÁRODÁKU

„Franta byl poctivý kluk a stále na sobě pracoval,“ řekl o svém hráči trenér. Nakládal mu spíš ještě víc než druhým. A on si sám přidával. Nezbytnou míčovou techniku, kterou jiní vstřebávali jakoby mimochodem, si musel vydřít. Ani potom nebyl zrovna Panenka nebo Dobiaš. Ale po Praze se začalo říkat, že v Ďolíčku roste ofenzivní obránce, jakého má u nás málokdo. Ze 17 svých ligových gólů nastřílel pět v ročníku 1980–81. Čtyřmi z nich zužitkoval

v podzimních střetnutích lahůdkové centry Antonína Panenky.

Čtvrt stovky zápasů v reprezentaci, to už něco znamená! Roku 1982 se prosadil i do výpravy pro světový šampionát ve Španělsku. Do hry tam však nezasáhl, zmnožil mu to infekční zánět v uchu, snad z koupání v rybníku. Nezbylo, než aby se hned po zahájení turnaje neprodleně vrátil domů. Když nás docela nedávno jako blesk z čistého nebe zasáhla zpráva o sebevraždě jiného velkého fotbalového bojovníka Františka Rajtoralu, kdo z pamětníků by si okamžitě nevzpomněl

na vršovického beka s afrem na hlavě a s mušketýrským knírem?

Vypjaté úsilí vrcholového sportu si někdy vybere krutou daň. Také báječný parták František Jakubec marně bojoval s depresemi, které se vracely stále častěji a prohlubovaly. Nedlouho po šedesátých narozeninách podlehl ve chvíli osamění náhlému ataku psychického onemocnění a ukončil svůj život skokem z okna v sedmém poschodí. Tehdy plakaly i ředitelky škol, ve kterých vedl své fotbalové školčky. A své slzy neskrývala ani spousta tvrdých chlapců...

DROBNÉ KLEPY

FRANTA MÁLEM LIGOVÝM GÓLMANEM

Tu a tam se něco takového přihodí i v elitní soutěži. Jednou se na marodce sešli oba gólmáni Bohemky – Hruška i Borovička – a po ruce už byl jen nezkušený dorostenec. A co kdyby se zranil i ten? Ve chvíli, kdy byla dobrá rada nad zlato, řekl Franta: „Já bych to zkusil. U nás ve Vyšehořovicích jsem někdy i chytal...“ Chvilí na něho koukali jak z jara. Za žáky, ve vsi, kde žilo nějakých pět stovek lidí... Ale potom ho z nouze vyzkoušeli. Absolvoval pár tréninků mezi týčemi a počínal si překvapivě dobře. Nastoupil jako obvykle se dvojkou na dresu na beku, ale

na lavičce měl přichystaný i brankářský svetr. Naštěstí na něj nedošlo, ale kdyby ano, všichni věděli, že by „Hurvajz“ chytal jako o život!

Jak přišel chlap jako sosna k takové přezdívice? Když ho něco překvapilo nebo udivilo, otevřel oči dokořán. „Fanouši, teď koukáš jako Hurvínek na koloběžce,“ řekl v jedné takové situaci kterýsi ze spoluhráčů. A už to měl vyřito.

NA HRANĚ MEZI PROHROU A TRIUMFEM

Na podzim 1982, kdy už Bohemka nabírala tempo ke spanilé jízdě za mistrovským vavřímem, hrála na Julisce s Duklou. „Byl to zápas, v němž šlo o víc

než o body,“ napsal po letech někdejší redaktor Gólu Petr Nečada v podmanivé knížce Mistři z Ďolíčku. „Šlo o to v přímém souboji a ještě na soupeřově hřišti dokázat, že Bohemka je už lepší.“ Vojáci, obhájci titulu, chtěli pocho-pitelně dokázat pravý opak. Po první půli vedli 3:2, ale klonanům se podařilo vyrovnat. Infarktová bitva už gradovala k závěru, když v 75. minutě Ladislav Vizek prošel jejich obranou, Zdeněk Hruška už mohl jen vyběhnout a Láďa si ho vychutnal chytrým obloučkem. Když už se však vršovickýma očima zdálo být všechno ztraceno, vřít se do opuštěné branky Franta Jakubec, upadl, ale i vsedě dokázal míč odvrátit!

Klonani šli do protiútku, zachránce se hned zase objevil na křídle, zatáhl míč podle lajny skoro až k rohovému praporku, rozmyslně odcentroval – a hlavíčka Jaroslava Němce znamenala vítězný gól!

MĚL ŠTĚSTÍ NA TRENÉRY

Také Frantův stejnojmenný syn hrál fotbal – mohl by jinak s takovým tátou? A ne špatně. Rok působil i v áčku Bohemky, v té době ve II. lize, kopal i v Mladé Boleslavi a na Kladně. Hvězd-ných vrcholů nedosáhl, ale táta dobře věděl, jak je míč kulatý. „Kluk neměl ta-kové štěstí na trenéry jako já,“ shrnul to do jediné věty.

MLÁDEŽ

BOJOVNÍK SE SLÁVISTICKOU DNA

RUDOLF BREJCHA Z KYJÍ DOKÁŽE NA HŘIŠTI UBRÁNIT O TŘI ROKY STARŠÍ FOTBALISTY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV RUDOLFA BREJCHY

Věkově spadá do kategorie mladšího dorostu, ten však v Kyjích nemá. Patnáctiletý Rudolf Brejcha proto nastupuje o úroveň výš, přesto patří do základní sestavy a na hřišti mu nedělá problém ubránit o tři roky starší fotbalisty. Zarytému slávistovi, který se našel na postu levého obránce, k tomu pomáhá i tvrdá hra, díky níž si u soupeřů zjednává respekt. A bojovníkem je Ruda i mimo hřiště, táhne ho to totiž k MMA, a i proto si občas rád praští do boxovacího pytle.

■ **Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:**

U fotbalu jsem začínal na Xaverově již ve čtyřech letech, ale ještě mě to moc nebavilo. Máma mi říkala, že jsem plakal, že tam nechci chodit, a tak jsme ještě dva roky počkali a na jaře před nástupem do školy mě máma přivedla i s bráchou na hřiště do Kyjí. Tenkrát tam měli nejmladší kluky z ročníku 2000, já se narodil v prosinci 2001 a brácha v červenci 2003, ale naštěstí nás přijali, byli jsme tam nejmladší

a nejmenší. K fotbalu mě přivedl táta a jsem za to strašně rád.

■ **Důležité kroky v kariéře:**

Asi nejdůležitější okamžik mé kariéry byl, když jsem rok hrál ve Viktorii Žižkov na střídavý start, kde jsem se zlepšil. A protože hraji v týmu se staršími kluky, tak ty i dohnal ve výkonech a už jsem nezaostával kvůli věku. Ve Viktorce to bylo náročné a mě to až tak nebavilo. V Kyjích mi to víc vyhovuje, mám tam hodně kamarádů a víc mě to baví. Některé kluky znám už od

svých šesti let, ale náš tým se za tu dobu hodně obměnil.

■ **Nejoblíbenější trenér:**

José Mourinho. Vedl Chelsea v době jejich nejlepších výsledků a je mi sympatický jeho způsob hry a vedení.

■ **Fotbalový vzor:**

Sergio Ramos. Jako obránce se mi líbí, jak řeší situace, že hraje tvrdě, fantasticky hlavičkuje, umí dávat důležité góly...

■ **Oblíbený klub:**

SK Slavia Praha. My jsme slávistická rodina, měl jsem to tak trochu dané od malička, už v postýlce mi visela malá slávistická šála. Brácha hraje za Slavii v týmu U14, takže je to pečetený. S některými spoluhráči chodíme na tribunu sever fandit a snažíme se být na každém jejich utkání. Letos jsme kvůli tomu i posouvali zápas

s Juniorem, abychom stihli pochod před derby.

■ **Neoblíbený klub:**

AC Sparta Praha – to asi vysvětlovat nemusím.

■ **Poslední výsledek A-týmu mužů Kyjí v sezoně:**

Porazili Březiněves 2:1.

■ **Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:**

Nejlepší zápas, co jsem kdy odehrál, byl na soustředění ve Viktorce, kde se nám zranil levý bek. Poprvé jsem hrál na tomto postu, začalo mě to hrozně bavit a vlastně jsem se na tomto postu našel. Od té doby jsem hrál téměř jen v obraně. Předtím jsem hrál hlavně pravé křídlo.

■ **Jaký nejlepší zápas kdy viděl:**

V minulém roce, kdy hrála Slavia s Mladou Boleslaví a vyhrála 2:1. Zápas byl dynamický, plný emocí a na

Ruda a jeho fotbalový život s nádechem odpočinku.

OČIMA TRENÉRA

„Ruda je benjamínek týmu, ale časem se propracoval do základní sestavy. Poslední sezony už je stálým členem obrany. I přes svůj věkový handicap dokáže ubránit o tři roky starší kluky, svojí tvrdší hrou si u nich dokáže zjednat respekt. Dobře zapadl do party a i mimo hřiště se s kluky kamarádí. Chceme po něm, aby vylepšil první dotyk s míčem a více se podílel na tvorbě hry směrem dopředu a aby se zlepšil v kombinaci a čtení hry.“

Tomáš Čuba,
trenér st. dorostu TJ Kyje

ROZSTŘEL

SPARTA nebo SLAVIA

Rozhodně Slavia, protože už odmalička jsem sešivaný. Je to pro mě sympatičtější klub s lepšími fanoušky.

RONALDO nebo MESSI

Ronaldo, je to komplexnější hráč a takový větší chlap.

ÚTOČIT nebo BRÁNIT

Bránit. Jsem obránce, ještě abych dal útočit.

BLONDÝNY nebo BRUNETY

Blondýnky. Odmalička až do smrti u mě vládnu blondýnky.

PREMIER LEAGUE nebo BUNDESLIGA

Jsem fanoušek Chelsea, takže Premier League. Mám rád déšť a celkově Anglii a anglickou ligu.

konci děkovačky bylo na počest výročí deseti let také obrovské pyro.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Pro mě je nejlepším Patrik Šulek, protože je s ním sranda a na hřišti s ním mám jistotu.

■ Sportovní cíl:

Mým sportovním cílem je, abych se mohl hýbat až do velice pozdního věku a byl stále fit.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Chtěl bych být fotbalovým trenérem nebo „MMAistou“. Co se zaměstnání týče, chtěl bych být ekonom, po gymnáziu chci jít studovat VŠE.

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

Často chodím ven a občas si zabuju do pytle. Odmalička v zimě hodně lyžujeme, zvládám i snowboard. Rád jezdím na kole, bruslím...

■ Mimosportovní zájmy:

Chození ven s kamarády, občas počítačové hry. Také mě samozřejmě baví holky.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Pro mě je nejlepší relax hraní počítačových her.

■ Oblíbené jídlo:

Kebab, tatarák a svíčková.

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Rap a hip hop.

■ Oblíbený film:

Pelíšky, koukáme na ně každé Vánoce a hrozně se u toho nasmějeme.

■ Prospěch ve škole:

Celkem dobrý, teď jsem v kvartě na gymnáziu Chodovická a v pololetí jsem měl tři trojky.

■ Počet přátel na Facebooku:

Minimálně 800.

Když bude Brejcha makat, může to dotáhnout daleko...

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 MM]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL IX.

JAK FUNGUJE SPOLUPRÁCE KLUBŮ V JEDNOTLIVÝCH ČÁSTECH PRAHY?

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV MČ

Když se ve fotbalovém prostředí zmíní Horní Počernice, asi každý si hned vybaví Xaverov. Vždyť klub ze severovýchodního okraje Prahy býval dlouhá léta poměrně velkým pojmem, v letech 1977 až 1995 hrál pravidelně druhou ligu, do níž se vrátil ještě na přelomu tisíciletí a v sezoně 2005–06 dokonce v jednu chvíli figuroval na postupových příčkách do nejvyšší soutěže. Pak sice z ekonomických důvodů nastalo hluché období, kdy Xaverov sedm let neměl mužstvo mužů, ovšem před čtyřmi lety byl A-tým obnoven a momentálně hraje pražskou I. B třídu. Méně známou skutečností je, že v Horních Počernicích působí i Slavia, resp. její junioři, dorostenci a ženy. A jak funguje spolupráce MČ a fotbalových klubů v Praze 21, tedy v Újezdu nad Lesy, kde mají hned 4 oddíly?

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 20

odpovídá místostarosta Mgr. Jiří Beneda (Šance pro Počernice)

■ Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 20?

V Horních Počernicích v současné době působí tři fotbalové kluby, a to SK Slavia Praha – fotbal, a.s., SC Xaverov Horní Počernice, a.s., a SC Xaverov Horní Počernice, z.s. Nutno zdůraznit, že všechny uvedené kluby vykonávají svoji činnost ve sportovním areálu při ulici Božanovská, kdy z SK Slavia využívají areál hráči kategorie U21 – juniorská liga, U19 – Česká celostátní liga dorostu, U18 – Česká liga staršího dorostu, U17 a U16 – Česká liga mladšího dorostu kategorie 16 a 17. Za SK Slavia se zde dále hraje první celostátní liga žen a taktéž první liga juniorek.

Co se týče SC Xaverov Horní Počernice, a.s., za tento klub využívá areál družstvo

mužů, kteří hrají 1. B třídu. V případě SC Xaverov Horní Počernice, z.s., je areál využíván pouze žákovskými družstvy (jiná družstva tento klub nemá), a to staršími a mladšími žáky a dále staršími přípravkami ročníků 2006 a 2007 a mladšími přípravkami ročníků 2008 a 2009.

■ Jak se vaše městská část stává ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Naše městská část se v obecné rovině staví ke sportu, a to zejména tomu mládežnickému, velmi pozitivně a snaží se jej v co největší míře podporovat. Z toho vyplývá, že i spolupráce s uvedenými fotbalovými oddíly je z našeho pohledu velmi dobrá.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

Tady se dlouhá léta hrávala druhá liga.

Za tento rok, tedy rok 2017, prozatím naše městská část žádné finanční prostředky na fotbal nevyaložila, nicméně v současné době je před schválením v zastupitelstvu finanční příspěvek ve výši cca 2 400 000 Kč na rekonstrukci umělého trávníku. Adresátem tohoto příspěvku by měl být mládežnický klub SC Xaverov Horní Počernice, z.s.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Pro naši městskou část je zcela zásadní, že v rámci působení všech tří uvedených klubů trénují v počernickém fotbalovém areálu stovky mladých lidí a dětí, což je asi pro naši městskou část největší přínos. Z tohoto pohledu tedy uvedené fotbalové kluby pomáhají obci velkou měrou.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Jak již jsem uváděl výše naše městská část spatřuje ve spolupráci největší přínos zejména v tom, že v počernickém areálu může x krát týdně běhat cca 250 počernických kluků a holek. Vedle tohoto přínosu lze spatřovat i přínos společenský, který byl v Horních Počernicích s fotbalem vždy spojen, a to zejména v období, kdy se zde hrály vyšší soutěže dospělých, a který je v současné době opět na vzestupu.

■ Kolikrát jste v tomto roce byl na fotbalové akci?

Bohužel většinu víkendů trávím s rodinou mimo Prahu, a jelikož se prakticky všechna soutěžní utkání hrají právě o víkendech, nemám moc prostoru se těchto akcí účastnit. Letos jsem tak byl prozatím pouze na jednom utkání mužů SC Xaverov Horní Počernice a.s.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 21

odpovídá starostka Karla Jakob Čechová (TOP 09)

■ **Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 21?**

Fotbalové kluby FK Újezd nad Lesy, FK Klánovice, FK Slavoj Koloděje, TJ Sokol Běchovice.

■ **Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?**

Činnost klubů podporujeme v Grantovém programu MČ P21 i z finančních prostředků, které jsou nám zasilány z MHMP (Účelová neinvestiční dotace odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických zařízení).

■ **Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?**

Za tento rok to byla zatím částka 34 000 korun.

■ **Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?**

Nejmladší žáci se každým rokem účastní Týdne zdraví, kde předvádějí fotbalové dovednosti a který pořádá naše MČ.

■ **Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?**

Každý fotbalový klub má v dlouhodobém pronájmu majetek, o který se vzorně stará a rozvíjí jej. Pomáháme klubům ve výchově mládeže, podporujeme aktivní přístup k životu.

■ **Kolikrát jste v tomto roce byla na fotbalové akci?**

Chodím pravidelně na jednání valných hromad klubů. Letos to bylo zatím jednou.

Na fotbal do Újezda si lidé cestu vždycky našli.

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR

TOUR DE CLUB

mujprvniklub.cz

Neberte nám naši hru

HRAJ ZDRAVÝ

FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRAHA
PRAGUE
PRAHA
PRAGUE

PARTNER MLÁDEŽE

TRÉNINK

ROLE BRANKÁŘE

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

TEXT: MILAN TITĚRA ILLUSTRACNÍ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Česká brankářská škola má velmi dobrý zvuk a v minulosti vyprodukovala brankáře, kteří se dlouhodobě prosadili v nejlepších evropských ligách a podepsali se pod úspěchy řady evropských klubů. I díky tomu, že řada gólmanských legend se věnuje v klubech mladým fotbalistům, máme i nyní řadu perspektivních kluků, kteří směřují k vrcholovému fotbalu.

Pozice brankáře je specifický post, který vyžaduje od určitého věku specializovaný trénink techniky a dovedností. Důležitým faktorem, který gólmánům pomáhá, jsou fyzické parametry (zejména výška). Pokud se podaří odhalit správný somatotyp a absolvovat kvalitní tréninkový proces, jsme na dobré cestě dovést mladého hráče ke slušné perspektivě.

JAK NAJÍT MEZI HRÁČI BRANKÁŘE?

Již v mladší přípravce si můžeme začít všimnout, kteří kluci mají předpoklady pro pozici brankáře. Důležité je, aby se nebáli míče, což můžeme pozorovat například při vybíjení a dalších míčových hrách hraných rukama. V rámci obratnostních schopností by měli tito hráči také prokazovat dobré předpoklady. Možná rozhodujícím faktorem je ale vůbec chuť být v brance. Hráče by činnost chytání a zabíhání gólů měla bavit a měli by v ní cítit užitečnost.

V KOLIKA LETECH ZAČÍT PROFILOVAT BRANKÁŘE?

Přibližně kolem sedmého až osmého roku se vám může hlásit některý hráč častěji na chytání. Může to být třeba jen krátkodobý stav způsobený například tím, že se mu tolik nedaří v poli.

Pokud máme v týmu více hráčů, kteří rádi chytají, tak je to jen dobře. Můžeme je tak střídát ve hře i v brance a můžeme čekat, který z kluků si udrží touhu chytat dlouhodobě.

V případě, že máme v týmu hráče, kteří by nejraději jen chytali, snažme se je přesvědčit o nutnosti rozvíjet dovednosti i jako hráči v poli. Pro přesvědčování můžeme použít i příklad brankářů světové třídy (včetně Petra Čecha), kteří začali s rolí brankáře až v žákovské kategorii. Vyvarujte se ovšem situací, kdy hráč v osmi letech prostojí celý trénink v brance.

KDY ZAČÍT SE SPECIALIZOVANÝM TRÉNINKEM?

V rámci mladší a starší přípravky jde o rozvoj všeobecný. Tedy stejný jako u ostatních hráčů. Prioritní je obratnost, koordinace, rychlost a dovednosti s míčem. Při rozvoji těchto schopností bude i budoucí gólmán dobře připraven pro specializovaný trénink. Od starší přípravky můžeme zařadit do tréninkového cyklu jeden specializovaný trénink budoucích brankářů, kde se budou více zaměřovat na činnosti s rukama, brankářskou techniku chytání a pohybu. Zkušenosti ze zahraničí jsou takové, že i specializované brankářské tré-

ninky se ubírají především směrem k ovládnutí míče nohama – tedy kopací technika, obcházení atd. Proto je zásadní zapojovat brankáře neustále do her a dovedností s hráči klidně až do dorostenecké kategorie.

PROČ SPOLUHRÁČI MUSEJÍ BRANKÁŘE RESPEKTOVAT...

Brankáři by měli mít schopnost rozumět hře, díky tomu komunikovat s hráči a udílet správné pokyny. Tuto schopnost mohou získat pouze tehdy, když se dostanou do rolí hráčů v poli.

I z druhé strany je dobře, pokud se hráči dostanou do role brankáře, kde každá chyba znamená obdržení gól a odpovědnost je na daleko vyšší úrovni než například u útočníků.

Občas je na trenérech, aby korigovali určité emoční projevy hráčů v poli směrem ke gólmánovi, který například dostal laciný gól nebo se mu nepovedla rozehrávka atd. Psychika brankářů stejně jako hráčů hraje významnou roli v jeho výkonu. Pokud nastane chyba, snažme se povzbudit brankáře tak, aby jeho chování a řešení v následujících situacích bylo správné a soustředěné. ■

PRŮPRAVNÉ CVIČENÍ 1

Věková kategorie:

U8–U12

Zaměření cvičení:

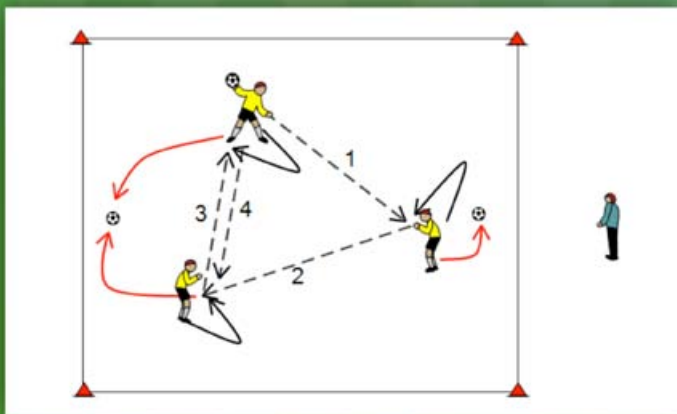
házení a chytání míče, rychlost reakce

Slovní popis:

Brankáři si házejí jeden míč a vzájemně se prolínají, na signál trenéra vystartují k míči a snaží se ho získat. Nejpomaleji reagující brankář zůstane tedy bez míče.

Varianty:

různé způsoby házení, přidání obratnosti atd.

PRŮPRAVNÉ CVIČENÍ 2

Věková kategorie:

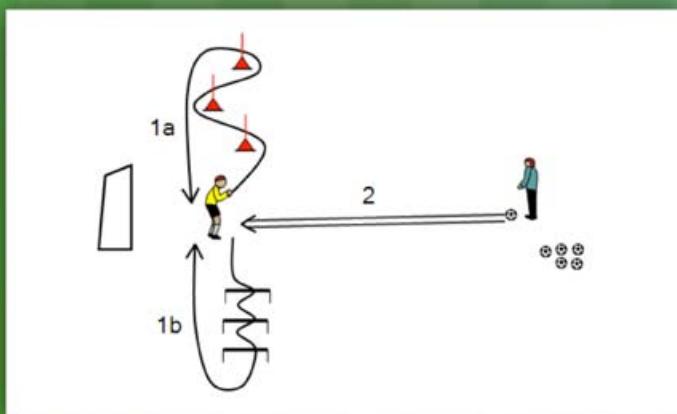
U8–U12

Zaměření cvičení:

propojení obratnosti a koordinace s reakcí na chycení míče

Slovní popis:

Brankář provede koordinační cvičení a rychle se přesouvá na střed branky, kde reaguje na hozený nebo vystřelený míč.

PRŮPRAVNÉ CVIČENÍ 3

Věková kategorie:

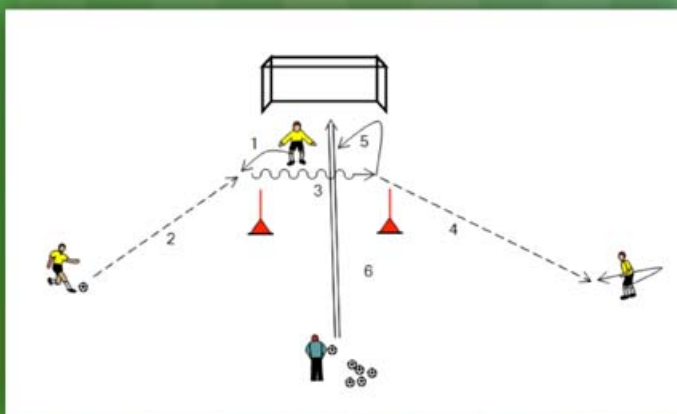
U8–U12

Zaměření cvičení:

založení útoku s otočením hry

Slovní popis:

Po zpětné přihrávce brankář přebírá míč a přihrává na druhou stranu. Po přihrávce se rychle přemísťuje do branky, kde chytá střelu. Jde o častou situaci, kdy dojde v zápase ke ztrátě míče po rozehrě gólmána nebo po nepřesné přihrávce přímo na soupeře.

HERNÍ CVIČENÍ 1

Věková kategorie:

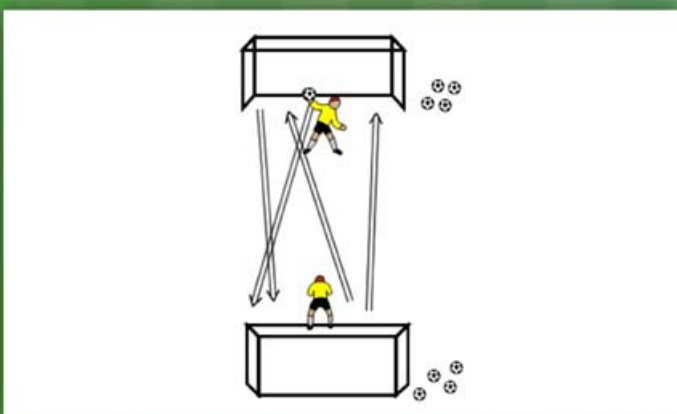
U8–U12

Zaměření cvičení:

rozvoj techniky házení i kopací techniky

Slovní popis:

Brankáři stojí v přiměřené vzdálenosti od sebe a snaží se daným způsobem a správným technickým provedením vstřelit soupeři gól. Do soutěže zapojíme jak hody rukama, tak různé způsoby kopů.

Když už se pohybujeme v letopočtech zakončených sedmičkou, doloží skotské nebezpečí i snímek z pražského mače (1:3) z května 1937: Josef Košťálek už nezabránil jednomu ze Skotů ve střelbě.

HISTORIE

CO PŘICHÁZÍ PO POSVÍCENÍ

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: O CHMURNÉM REPREZENTAČNÍM JARU V ROCE 1977

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK ILLUSTRACE: ARCHIV AUTORA

Titul mistrů Evropy z roku 1976 byl svým způsobem největším úspěchem v celé dlouhé a bohaté historii našeho fotbalu. Už před ním reprezentanti této země dvakrát došli až do finále světového šampionátu a rovněž dvakrát do ultimativního boje o olympijské zlaté medaile – ale ani jeden z toho čtvera pokusů se jim nepodařilo dotáhnout do triumfálního zakončení. To se díky nezapomenutelné uličnické penaltě Tondy Panenky povedlo až před jedenačtyřiceti lety v Bělehradu!

Svého času už tento seriál konstatoval, že Lví podíl na zdárném vyvrcholení spanilé jízdy Evropou přes Kypr, Anglii, Portugalsko a Sovětský svaz do Záhřebu a do bělehradského finále měli slovenští hráči. Zástupci českého fotbalu byli v semifinále i v rozhodujícím boji pokaždé jen čtyři, zato však byli všichni z Prahy (dva křtění Vltavou a dva původem z Moravy) a nechali v těch dvou bitvách o sobě jaksepatří vědět. Ivo Viktor byl všeobecně uznáván za nejlepšího hráče celého turnaje. Franta Veselý jako žolík, vložený trenéry Václavem Ježkem a Jozefem Venglošem do hry v pravý čas, měl rozhodující roli v záhřebském semifinále s Holanďany. O Panenkovi už byla řeč. A Zdeněk Nehoda stejně jako oni patřil k nejplatnějším mužům v týmu a Holanďanům dal druhý ze tří gólů.

Sedmdesátý šestý byl rokem zlomu. V předcházejících osmi letech patřil

titul vždy slovenským mužstvům, pětkrát se z něj radovala Trnava a třikrát Bratislava, ale už před odletem reprezentace k závěrečným bojům evropského mistrovství vyhrál ligu ostravský Baník. A v následujícím roce po deseti letech znovu ovládla pole Praha: mistrovský vavřík tehdy po jedenáctileté odlmce patřil Dukle!

LÁMÁNÍ CHLEBA V EDENU

Dobrou sérii si v těch letech užívali fanoušci Slavie. V roce 1974 skončili červenobílí třetí, 1975 pátí, 1976 znovu třetí a rok poté bronz uhájili. Ale mohlo to nepochybně být ještě lepší. Dokonce v tom sedmasedmdesátém byli na prahu 27. kola velmi vážnými uchazeči o prvenství! Stačilo doma porazit vojáky a byli by s nimi šli až do finále prsa na prsa! Vyhrát tehdy ligu, bylo by se jim to znovu povedlo přesně po třiceti letech. Jenže...

Lilo tenkrát jako z konve a v té slotě se odehrála neúprosná bitva plná větších i menších faulů, v níž sláviské nakonec podlehl 0:1. Frustrovaný tým nezdarem pak v posledním kole odevzdal na svém hřišti body i Lokomotivě Košice! A tak si na titul počkali ještě dalších dlouhých devatenáct let.

ČTYŘI ZÁPASY ANI ŤUK!

To už se vracíme k národnímu mužstvu. Po návratu z Bělehradu si zahrálo přátelsky s Rumuny v Bukurešti 1:1 a na Spartě 3:2 a v prvním utkání kvalifikace pro MS velice slibně také na Letné zdolalo i vždy nebezpečné Skoty 2:0. Až v listopadu v Hannoveru v posledním utkání toho veskrze úspěšného roku poprvé prohrálo – týmu SRN se zdářila odveta za bělehradské finále. Ale porážka 0:2 s takovým soupeřem na jeho půdě určitě cti netratila.

I do roku 1977 vykročilo mužstvo se lvíčky na dresech vsutku impozantně, když vykleplo Řeky 4:0. Ale dál jako když utne. Ve čtyřech výletech za hranice třikrát po sobě podlehl a teprve z posledního přivezlo alespoň remízu – ale co hůř, na čtyři pokusy nedalo ani gól! Ve velšském Wrexhamu (i tam šlo také o letenky na argentinský světový šampionát) bylo bito 0:3, v přátelských

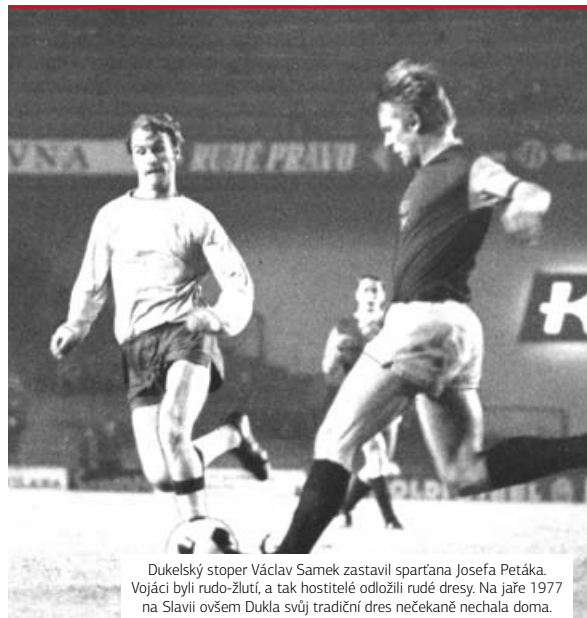
měřeních sil v Maďarsku a ve Švýcarsku skončilo na lopatkách 0:2 a 0:1 a poslat míč do sítě soupeře nedokázali jeho hráči ani na ostravských Bazalech v nerozhodném potýkání s Rakušany!

Na čerstvé mistry Evropy to věru byla bída. Po velkých úspěších to tak mnohdy chodívá, a nejen u nás. Ale člověk má umět potěšit se i málem. Když se na záznamy z těch mačů podíváme pražskými očima, objevíme v nich, že proti Řecku se do reprezentace vrátili dva duklisté, na stoperu Karel Dvořák a na levém křídle Miroslav Gajdůšek; proti Maďarům na pravém kraji obrany debutoval nový slávista Miroslav Pauřík získaný z Třince (jinak rodák z Moravského Slovácka) a v útoku si vedle spartánského navrátilce do sestavy Milana Čermáka (klokane se stal až o rok později a do Ďolíčku to vzal z Letné oklikou přes Ostravu) odbyl svůj křest v národním mužstvu Láda Vízek z Dukly; proti Švýcarům si poprvé zahrál i jeho klubový kolega, středopolař František Štambacher; a proti Rakousku byl znovu povolán další voják z Julisky Václav Samek.

Zkrátka a dobře, Praha se začala znovu vehementně brát o své tradiční postavení ve státní reprezentaci. ■ ➔

Ještě na jaře 1967 nastoupilo proti Turkům (3:0) sedm pražských borců: zleva jsou LÁLA, TÁBORSKÝ, VIKTOR, Majemík, GELETA a Popluhár, v podřepu B. VESELÝ, JURKANIN, KVAŠŇÁK, Adamec a Kabát.

Dukelský stoper Václav Samek zastavil spartana Josefa Petáka. Vojáci byli rudo-žlutí, a tak hostitelé odložili rudé dresy. Na jaře 1977 na Slavii ovšem Dukla svůj tradiční dres nečekaně nechala doma.

V březnu 1977 se po roční pauze do reprezentace vrátil i křídelní útočník Dukly Miroslav Gajdůšek. Zápas s Řeckem byl sedmnáctý z jeho 48 mezinárodních utkání.

Snímek ze souboje Karla Dvořáka (5) se spartanem Vladimírem Károu dokazuje, že v 70. letech vojáci doma někdy používali bílý náhradní dres. Zápas se v době rekonstrukce hlediště na Julisce hrál v Dolčicku.

DOBOVÉ STŘÍPKY

SLOVENSKÝ ZÁZRAK? SLOVENSKÝ SYSTÉM!

Pod tím titulkem zveřejnil autor seriálu koncem roku 1967 v týdeníku Svět v obrazech rozsáhlý materiál vyvolaný skutečností, že v poločase ligy 1967–68 obsadilo sedm slovenských účastníků soutěže všech prvních sedm míst v tabulce. Snažil se v něm vysvětlit, že (a proč) vůbec nejde o náhodu, ale o výsledek lépe fungujícího zázemí, systematictější tréninkové práce i objevenějšího vyhledávání talentů na Slovensku, který se v příštích letech zákonitě odrazí v lize i v reprezentaci. Materiál pak v celém znění otiskly

bratislavské noviny. Což nebylo tak podstatné jako fakt, že právě začínalo osmileté období slovenské hegemonie v československé kopané.

DUKLA BÍLÁ A ČERVENÁ

Ve vzpomínutém utkání Slavia – Dukla na jaře 1977 vyrazili vojáci protihráčům i divákům dech už při nástupu na trávník: proti nejstaršímu a stále užívanému českému sportovnímu dresu zcela nečekaně nastoupili v bílých dresech a červených trenýrkách! Byl to pokus rozhodit soupeře ještě před výkopem – a vyšel stoprocentně! Nebudeme vyvracet

tvrzení, že šlo o zlomyslnou kulišárnu. Kvůli historické věrnosti se však musíme ohradit proti tomu, co se psalo tehdy a tu a tam i po dlouhých letech – že vojáci v té barevné kombinaci do té doby nikdy nenastoupili. Ještě pod hlavičkou ATK ji užívali v lize 1949 a 1952 a oblékli (to už zase jako ÚDA) například i ve Středoevropském poháru v roce 1955. A bílý druhý dres oblékali v sedmdesátých letech nejenom v utkání, jež jim roku 1977 otevřelo cestu k titulu.

KAM SE PODĚLI MISTRŮ EVROPY?

Na podzim 1977 sehrálo národní mužstvo čtyři zápasy. Přátelsky porazilo Turky 1:0 a s Maďary remizovalo 1:1, v kvalifikaci světového šampionátu zvítězilo na Spartě nad Walesem 1:0, leč v té nejnáročnější zkoušce – v glasgowské odvetě se Skoty – neobstálo. „Kam se vytratili mistři Evropy? Kam se vytratila síla Polláka, Módera, Nehody a dalších?“ ptaly se německé noviny. Prohra 1:3 rozhodla o tom, že na mistrovství si zahrají naši přemožitelé; naše letenky do Buenos Aires byly v pekle. „Bylo to pozdní a tvrdé procitnutí,“ napsal hořce Gól.

K L U B

V LOCHKOVĚ OŽIVUJÍ KLUBISMUS

SOUZNĚNÍ S ODDÍLEM, DŮRAZ NA TRADICI, NÁVAZNOST GENERACÍ – TAKOVÁ JE FILOZOFIE KLUBU Z JIHOZÁPADU PRAHY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Klubismus se ve fotbale už poměrně dlouho moc nenosí, mnozí se o něm dokonce vyjadřují s neskrývaným despektem. Existují však oddíly, které svým hráčům už od útlého věku vštěpují, že „být hrdý na své barvy“ není nic špatného, ba naopak. Jedním z nich je i TJ SOKOL LOCHKOV. Klub z jihozápadu Prahy před časem nastartoval mládež a tak trochu věří, že právě i díky klubismu mu ti, na kterých dnes ještě plandá dres a teprve se učí, co je to střela placírkou a nártem, pomohou vykopat vyšší soutěž než II. třídu, v níž Lochkov už dlouhé roky působí.

Když v roce 2004 nastoupilo do Sokola Lochkov nové vedení v čele s Tomášem Novákem a Michalem Drahotou, kteří mají k ruce mj. ještě trenéra A-mužstva Miroslava Vrba a Karla Košaře s Břetislavem Zítkou, jež se starají o klubové zázemí, vytyčilo si dva stěžejní cíle: vybudovat travnaté hřiště a založit mládež. Ten první se podařil záhy (viz druhý text na této dvoustraně), u druhého to pochopi-

telně trvalo déle, ale dnes je zřejmé, že i on je splněn.

DĚTI CHODÍ SAMY

Vždyť v Lochkově je dnes registrováno na 70 mládežnických fotbalistů! „Měli jsme štěstí v tom, že tu v době, kdy jsme nastoupili do vedení, dorostla generace našich vrstevníků, z nichž někteří už měli děti ve věku kolem šesti let a s těmi jsme začali,“ vzpomíná na

začátky nastartování mládeže předse-
dada Tomáš Novák. „Zpočátku jsme
měli asi patnáct dětí, založili jsme tým
mladší přípravy a postupně se naba-
lovaly další děti. Posouvaly se ve vě-
kových kategoriích výš a výš, až jsme
se dostali do současného stavu, kdy to
máme zaplněné od starších žáků po
předpřípravku. Trenéry jsou naši bývalí
fotbalisté a rodiče dětí, kteří mají po-
třebnou licenci pro trénování, což fun-
guje bezvadně.“

Dnes se klub dostal do takové fáze,
že už ani nemusí dělat nábor. „Děti
chodí samy, není týden, kdy by nám
nepřišel nový kluk na trénink,“ těší se-
kretáře Michala Drahotu. „Snad je to
i díky tomu, že s mládeží tu pracujeme,
troufám si říct, dobře. Navíc sázíme na
pohodovou atmosféru a snažíme se být

jakýmsi rodinným klubem. To děti baví
a jsou u nás spokojené.“

Letos už vedení plánuje, že by od pří-
ští sezony založilo i mužstvo mladšího
dorostu. „Máme asi dvanáct kluků, kteří
budou končit ve starších žácích, a sa-
mazřejmě nechceme, aby se nám roz-
utekli. Teď se nám otevřela možnost
spolupráce se Zlíchovem. Rádi bychom
se s nimi dohodli na sloučení jejich a na-
šich mladších dorostenců, kteří by hráli
pod patronátem, ale hráči by zůstali jak
jim, tak nám. Pak by tu naši kluci mohli
zůstat a časem třeba přejít z dorostu
do chlapů,“ vysvětluje Michal Drahotu.

SYMBIÓZA S OBCÍ

Fotbal je v Lochkově, obci se 660 tr-
valými obyvateli, jedinou možností

Když po trávníku fotbalového klubu běhají mladí fotbalisté...

... je radost pracovat!

JEDEN Z NEJLEPŠÍCH TRÁVNÍKŮ V PRAZE

V útulném lochkovském fotbalovém areálu, který je jediným sportovištěm v obci a klub ho má od místního úřadu za symbolickou částku v dlouhodobém pronájmu, měli v podstatě donedávna škvárové hřiště. To se zazelenalo až v roce 2004, když se vedení klubu ujali noví šéfové. Dnes patří místní hrací plocha k jedné z nejkvalitnějších v Praze, což uznale tvrdí i soupeři, kteří mají možnost si na hustém a pečlivě stříženém pažitě zahrát. Lochkovským chybí k úplné spokojenosti už jen „umělka“, na kterou sice v areálu je prostor, ovšem stále se nedaří sehnat potřebné finance.

Když vkročíte do areálu na rohu ulic K Lahovské a U Sladovny, první, co vás patrně zaujme, budou masivní sloupky s umělým osvětlením. Zajímavostí je, že patří k nejstarším v Praze. „Říká se, že tohle hřiště bylo třetí nejstarší osvětlené hřiště v Praze. Nevím, jestli je skutečně třetí nejstarší, ale rozhodně patří k těm velmi letitým,“ usmívá se sekretář Michal Drahota a doplňuje, že osvětlení je dodnes funkční a používá se.

Ovšem už pouze k tréninkům. „Stožáry totiž stojí jen ve dvou rozích na jedné straně, nejsou křížem, takže na zápasy by to dnes už nebylo vhodné. Dřív na nich byla silná světla a bylo jich hodně, takže nasvícení hřiště bylo dobré. Postupem času ale odcházela a měnit je pro nás bylo vzhledem k tomu, kolik stojí, finančně nedosažitelné,“ vysvětluje předseda Tomáš Novák. „Momentálně to děláme tak, že když máme korunu navíc, dáme tam alespoň nějaké nové světlo, což nám k tréninkům stačí.

Díky tomu můžeme trénovat až do listopadu na trávě,“ dodává kolega.

Velkým snem, který už však pomalu dostává reálné obrysy, je pro celý klub hřiště s umělým povrchem. „Když jsme v roce 2004 vybudovali travnaté hřiště, současně jsme upravili i malou plochu, která je za jednou z branek. Byla v takovém stavu, že na ní nešlo dělat vůbec nic, tak jsme na ní udělali písčité povrch,“ líčí předseda. „Jenže ten už teď nestačí. Jak se nám rozrůstá mládež, potřebovali bychom umělku, aby na ní malí kluci mohli trénovat i přes zimu.“

Momentálně musí vedení v chladných měsících platit nemalé částky za pronájem hal a tělocvičen, aby se mládežníci měli kde připravovat. „Zkoušíme se k umělce dostat pomocí různých grantů, ale zatím se nám to bohužel nepovedlo. Místní úřad nám sice vychází velmi vstříc, přislíbil nám doplatit větší část potřebné sumy, ale o zbytek částky žádáme formou grantů, ať už na ministerstvu školství

AREÁL TJ SOKOL LOCHKOV

Název: sportovní areál TJ Sokol Lochkov

Adresa: K Lahovské 188, Praha 5 – Lochkov, 154 00

Dopravní spojení: čtyři minuty chůze od autobusové zastávky Lochkov (linka 120)

Počet hřišť v areálu: jedno travnaté, jedna tréninková plocha

nebo na magistrátu, zatím neúspěšně,“ přibližuje Michal Drahota. „Doufáme, že se to změní, protože umělka by obrovsky pomohla rozvoji celého klubu.“ Naopak zdárně si Lochkovští před devíti lety zažádali u magistrátu o grant na umělou závlahu. „Místní úřad, který nám pomáhá, jak může, nám opět doplatil zbytek a nemůžeme si to vyna-

chválit. Dřív jsme po hřišti tahali hadice a kačeny, což bylo pochopitelně náročné. Teď můžeme kropit kdykoliv a asi i díky tomu je hřiště kvalitní,“ říká Tomáš Novák. „Většina soupeřů, kteří sem přijedou, nám hrací plochu chválí. Mnozí dokonce tvrdí, že je jedna z nejlepších v Praze, což nás samozřejmě velmi těší.“

sportovního využití. Možná i proto mají místní obyvatelé k Sokolu výjimečně kladný vztah. Skoro by se dalo říct, že jsou s klubem srostlí a považují ho i za svůj. „V praxi to znamená třeba to, že se nám pan Drahota starší stará o hřiště, místní traktorista hřiště hnojí, jiní starší rodáci nám zase opraví lajnovačku, zkrátka nám pomáhají, jak se dá. Jsou to zpravidla rodilí Lochkováci, kteří tu fotbal dělali před námi, a my ho převzali po nich,“ popisuje symbiózu předseda. „A dneska už po hřišti běhají zase naše děti,“ dodává s úsměvem jeho „pravá ruka“.

Právě tato návaznost a souznění s klubem je jedním z charakteristických znaků Sokola Lochkov. „To, aby hráči cítili souznění s klubem, je pro nás důležité. A i na malých klucích je

vidět, že se to daří, sami si třeba lajnují hřiště nebo nám chodí pomáhat na brigády. Možná je to dané i tím, že tu jiný sport než fotbal není. Takže kdo má nohy, chodí hrát za Sokol,“ směje se předseda.

TJ Sokol Lochkov už několikátým rokem hraje II. třídu. Cíle v podobě postupu do vyšší soutěže si zatím nedává, to se však v budoucnu dost možná změní. „Věřím, že až nám dorostou malí kluci, v nichž se snažíme probudit právě ten zmiňovaný klubismus, budeme si moci vytyčit i vyšší cíle,“ přemítá předseda v narážce na to, že třeba příprava je v Lochkově obrovským přislíbem do budoucna – vředy třeba na nedávném turnaji v Radotíně triumfovala, když porazila i stejně staré hráče Bohemians, Slavie či Příbrami!

SLAVNÝ TURNAJ

Klubová filozofie TJ Sokola Lochkov se dá shrnout takto: souznění s oddílem, důraz na tradici, návaznost generací. „V kostce nám jde o to, abychom tu udrželi mládež. Aby většina z těch kluků přešla přes dorost až do chlapů, aby měla ke klubu silný vztah a aby to tu třeba jednou po nás převzali,“ vypočítává Tomáš Novák. „A my se na ně pak budeme chodit koukat a budeme jim chodit pomáhat tak, jako předchozí generace dnes chodí pomáhat nám,“ navazuje se smíchem Michal Drahota.

V souvislosti s Lochkovem stojí za zmínku ještě jedna věc – jeden z nejstarších zimních turnajů v Praze, který se to pořádá dlouhých 39 let. První ročník se konal v roce 1965 a poslední v roce 2004. „Název se v prů-

běhu let měnil, nakonec se ustálil na Memoríál Josefa Panýrka. Hrávalo tu, pochopitelně ještě na škváře, až čtrnáct mužstev, byly tu třeba i dorosty Bohemians a dalších známých klubů,“ loví v paměti předseda a ukazuje letitý pohár se jmény všech vítězů. „Myslím, že co do tradice se dá srovnat třeba se zimním turnajem Tatry Smíchov. Byl podobně vyhlášený a měl celkem vysokou úroveň,“ upřesňuje sekretář.

Memoriál Josefa Panýrka by se v Lochkově možná pořádal dodnes, ale... „Skončili jsme i proto, že v době, kdy se hojně budovala hřiště s umělými povrchy, už u klubů nebyl zájem hrát zimní turnaje na škváře. Každý šel logicky radši na umělku. I my jsme se navíc v roce 2004 rozloučili se škvárou a udělali tu travnatou plochu,“ objasňuje předseda.

Pohár pro vítěze tradičního zimního turnaje.

Důležití muži lochkovského klubu Tomáš Novák a Michal Drahota.

TJ SOKOL LOCHKOV

Rok založení: 1925

Vývoj názvu klubu: TJ Sokol Lochkov

Úspěchy: účast v I. B třídě

Současnost: II. třída, skupina A

Počet týmů: jeden mužský („A“ – II. třída, skupina A), starší žáci, mladší žáci, starší příprava, mladší příprava, předpříprava, stará garda

CIVIL

KOLOVRATY? JSME SPÍŠ KOLENOVRATY

PETR VŠETEČKA LABOROVAL S UTRŽENÝM PŘEDNÍM ZKŘÍŽENÝM VAZEM I SE ZRANĚNÝM MENISKEM

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Zraněná kolena, ať už vazy nebo menisky, jsou pro fotbalisty noční můrou, kterou si však mnozí z nich bohužel museli projít. Jedním z nich je i PETR VŠETEČKA. Stoper Kolovrat dokonce laboroval s pochroumanými koleny hned dvakrát – jak s pravým, tak s levým. Teď už však obě, jak sám říká, tak nějak drží. Proto se v Sokolu, který má nakročeno k postupu do I. A třídy, může věnovat nejen úloze hráče, ale i trenéra. Vede totiž miní přípravku a koučování ho chytlo. Co se profesního života týče, usměvavý sympaták pracuje jako účetní. I toto povolání ale tak trochu souvisí s fotbalem. Petr Všetěčka totiž pracuje v Pražské teplárenské, která je hlavním sponzorem pražského přeboru.

Rodák z Krče začínal s fotbalem v nedaleké Libuši, kde vydržel až do mladšího dorostu. Poté si jej trenér Miroslav Chadima vytáhl do Kladna, jehož A-tým tehdy hrál nejvyšší soutěž. Tu si však Petr Všetěčka nevykoušel, dvě sezony kopal za béčko v divizi. A nejspíš by v klubu působil i dál, jenže přišlo první zranění kolene. Tentokrát pravého.

PŘÍTELKYNĚ VYVAŘOVALA

To se psal rok 2011. „Píchlo mě v něm při zápase, který jsem ale ještě nějak dohrál. Jenže jsem nemohl trénovat, tak jsem šel k doktorovi, který mi řekl,

at' si dám na tři týdny pauzu, a poslal mě domů s prášky. Jenže na dalším tréninku jsem si s tím kolennem pohnul a vyhodil jsem si ho. Urvál jsem si přední křížové vazy,“ vzpomíná. Petr Všetěčka podstoupil plastiku vazů a do míče si takřka dva roky pořádně nekopl. „Nehrál jsem a nabral jsem třicet kilo. Měl jsem tehdy přítelkyni, která dobře vařila, já jen ležel doma, takže to postupně naběhlo,“ směje se chlapík, který v Kladně skončil a přestěhoval se do Svojetic nedaleko Řičan. A v dresu tamního Sokola se vrátil k fotbalu. „Přemluvili mě, abych jim šel vypomáhat o víken-

dech na zápasy. Byla to soutěž těsně nad praselem, tak jsem si řekl proč ne. A udělal jsem si i druhé koleno,“ nasažuje hořký úsměv.

Vazy sice tentokrát zůstaly ušetřeny, což se ale nedá říct o menisku. „Stalo se to při zápase, ale byl to obyčejný souboj, nic zvláštního. Nějak zvláštně jsem se o tu nohu opřel, zatáhlo mě v ní a už to bylo,“ líčí a přiznává, že ve druhém zranění hrála roli i nadbytečná kila, která nabral během první rekonvalescence a teď se jich pozvolna zbavuje.

Poté, co podstoupil operaci pravého kolene, se Petr Všetěčka přesunul na současnou fotbalovou adresu do Sokola Kolovraty. „Byla to taková rodinná záležitost. Střejda tam trénoval, táta byl vedoucí, jeden bratranec dělal asistent a druhý hrál. Přemluvili mě, abych to šel zkusit k nim. Tak jsem šel a pravé koleno si zranil znovu. Takže další operace,“ vypráví stoper, který má pravé koleno operované už třikrát. „Teď už asi tři roky tak nějak drží,“ klepe prstem na dřevěný stůl.

NAHORU A DOLŮ

Do Kolovrat přestoupil v době, kdy prožívaly spanilou jízdu pražskými soutěžemi. Během tří sezon tehdy prolétly z II. třídy až do přeboru! „Přišel jsem, když kluci hráli soutěž, ve které jsme teď, tedy I. B třídu. Začínal jsem hrát, až když už byli v I. A třídě, ale to jsem se teprve dostával ze zranění, takže jsem toho moc neodkopal. Pořádně hrát jsem začal prakticky až v přeboru,“ sumíruje.

Se Sokolem tak zažil jak postupy, tak následně pády. Stejně rychle, jako soutěžemi svištěl nahoru, se jimi následně zase sunul dolů. „Klíčové asi bylo, že se nám v přeborové sezoně zranil David Podskuba, se kterým jsem hrával i na Kladně. Držel nám střed zálohy, v podstatě to stálo na něm. Jakmile nebyl, šly výkony dolů,“ hledá příčiny pádu, na němž měla podíl i zranění dalších opor týmu.

„Můj bratranec Kuba Všetěčka, nejlepší útočník, který tam byl, si taky udělal koleno a od té doby prakticky nehraje. Ale se zraněnými koleny nás tam byla spousta. Říkali jsme si, že kdo nemá

Problémy s koleny Petr nezapře.

PETR VŠETEČKA

Věk: 27

Klub: Sokol Kolovraty

Post: stoper

I tento fotbalista ze sebe umí udělat šviháka.

zraněné koleno, tak do klubu snad ani nepatří. Spíš než Kolovraty jsme Kolonovraty," směje se.

Sokol se však časem dostal zase na opačnou, pozitivnější část pomyslné sinusoidy. Momentálně jasně vládne B skupině I. B třídy a má nakročeno k postupu. „Přišlo pár nových mladých kluků, kteří se potřebují rozehrát, ale věřím, že se to povede," doufá Petr Všeťečka, který svou fotbalovou budoucnost nevidí jinde než v Kolovratkách. „Nikam jinam už se mi nechce. I proto, že naše vedení se o klub dobře stará, máme krásný areál a začínám tam trénovat děčka," vypočítává.

AUTORITA I KAMARÁD

K trénování nejmenších fotbalistů se dostal před necelým rokem. „V klubu mě a ještě jednoho spoluhráče oslovili, že by potřebovali pomoc u mini přípravky, kde na to bylo málo lidí. Nejdřív to bylo jen v pátek před tréninkem, ale postupně nás tam uvrtili úplně," popisuje s tím, že si udělal potřebnou licenci.

Koučování Petra Všeťečky chytlo. Ostatně jak sám přiznává, dlouhé roky ho to k němu táhlo. „Ambice trénovat jsem měl vždycky. Asi nejvíc mě k tomu přivedla hra Football Manager, kterou hraju pořád," usmívá se. „Jsem fanoušek Leedsu, takže vždycky za Leeds," podotýká.

Praktičtější poznatky však pochopitelně získal během hráčské kariéry. „Na Kladně mě trénoval Jan Suchopárek, od něhož jsem si hodně vzal. Ale asi nejvíc mi dal pan Chadima, který si mě na Kladno přivedl. Ale samozřejmě je těžké skloubit poznatky s praxí a děti nějak zaujmout a hlavně vést tréninky tak, aby je bavily."

Vedení capartů je specifické, každý totiž vyžaduje trochu jiný přístup. „Na někoho musí člověk aplikovat otcovský přístup, na jiného spíš kamarádský. Některé děti totiž vůbec neuznávají autority, mnohdy se zaseknou a nejde s nimi hnout," vysvětluje. „Zároveň je to spíš než o trénování taktiky o elementárním pohybu. Kotrmelece, základní věci s míčem. Zkrátka v nich zábavnou formou

vybudovat vztah k pohybu a ke sportu jako takovému."

VÍM, KOLIK TEČE

Profesně se Petr Všeťečka věnuje účetnictví. K němu ho svým způsobem také dostal fotbal. „Studoval jsem na střední průmyslovce, ale v té době jsem hrál za Kladno. A jako mladý naivní kluk jsem si myslel, že fotbal budu hrát dál a budu se jím živit. Školu jsem tím pádem zanedbával a ve třetíku jsem propadl," líčí. „Na průmyslovce jsem skončil a šel na obchodní akademii, kde mě chytlo účetnictví."

I tady nachází paralelu s fotbalem. „Obchodka jako taková byla o ničem, byla hrozně lehká. Ale měl jsem štěstí na dva předměty, respektive na dva dobré kantory. Kromě mezinárodního obchodu právě i na účetnictví. Je to vlastně stejné jako u fotbalu, který vám špatný trenér může znechutit, ale dobrý naopak pomůže vybudovat k němu pozitivní vztah," přemítá.

Po střední škole to Petr Všeťečka vyzkoušel na vysoké, konkrétně na VŠE. Tam ale vydržel jen dva roky. „Mám

totiž ohromný problém s tím, že jakmile mě něco nebaví, tak do toho nejdů," krčí rameny. „Ale ve druháku jsem se naštěstí dostal do jedné firmy na správu nemovitostí, kde mi nabídli, že jim můžu dělat účetnictví. Studium jsem tedy ukončil a šel jsem dělat." Teď už přes půl roku pracuje v Pražské teplárenské, a. s., a džob si pochvaluje. „Můj pracovní den vypadá tak, že dostanu horu faktur a zadávám je do systému, toť vše. Pro většinu lidí je to asi nudná práce, ale já mám poměrně problém pracovat s lidmi, protože když je někdo hrubý nebo nepřijemný, tak nevydržím chovat se k němu slušně. Tady mám klid, mám číslo, a to mi vyhovuje."

Mimochodem – jeho současný zaměstnavatel je zároveň sponzorem pražského přeboru... „Sám jim ty faktury účtuji. Takže přesně vím, kolik teče," chechtá se sympaták z „Kolonovrat". ■

INZERCE

FSG SVOBODA ŠTEINFELD

Petr Všeťečka

V práci si Všeťečka užívá svých čísel, jak jim říká...

FOTO MĚSÍCE

DĚTI, DĚTI, DĚTI...

SYNOVÉ, DCERY, SOUROZENCI NEBO JEN OBYČEJNÍ DIVÁCI – TI VŠICHNI, KTEŘÍ MAJÍ DO DOSPĚLOSTI JEŠTĚ HODNĚ DALEKO, JSOU PRAVIDELNÝMI NÁVŠTĚVNÍKY FOTBALOVÝCH UTKÁNÍ. A NEUTEKLI VŠÍMAVĚMU FOTOREPORTÉROVI!

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: NA PRAŽSKÝCH FOTBALOVÝCH STADIONECH

ATRAKTIVNÍ
WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

FootballMania

**NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.**

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194

nejvýhodněji právě teď

nové katalogy

Léto 2017

| **speciální slevy**

pro hráče a členy všech pražských klubů

| **až dvě děti zcela zdarma**

| klubové hotely

| české animační programy

| **senior program – sleva 50 %**

| záloha pouze 990 Kč

Kde nás najdete: Praha | Brno | Ostrava | Mladá Boleslav | Most | Karlovy Vary | Plzeň | České Budějovice | Písek | Jablonec nad Nisou | Hradec Králové | Pardubice | Jihlava | Olomouc | Zlín | Opava | Havířov

+420 270 007 007
www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
cestovní kancelář